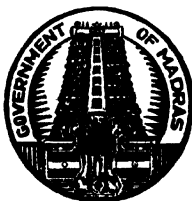

Tanjore Saraswathi Mahal Series No. 13.

TALADASAPRANAPRADEEPIKA

BY

POLURI GOVINDAKAVI.

Madras Government Oriental Series No. XLVIII.

తాళ దళ ప్రాణప్రదీపిక .

పోలూరి గోవిందకవిశ్రీతము.

MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL SERIES.
Published under the authority of the Government of Madras.

GENERAL EDITOR :

T. CHANDRASEKHARAN, M.A., L.T.,
Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras.

**DONATED TO
TTD CENTRAL LIBRARY**

No. XLVIII.

తంజావూరు సరస్వతీమహల్ ప్రచురణము 18.

తాళదళప్రాణప్రదీపిక.

PRINTED AT :
THE VICTORIA JUBILEE PRESS.
CHITTOOR.

Tanjore Saraswati Mahal Series No. 13.

TALADASA PRANAPRADEEPIKA.

(By *POLURI GOVINDAKAVI.*)

CRITICALLY EDITED WITH INTRODUCTIONS & NOTES.

BY

SRI. K. VASUDEVA SASTRI, B. A.,

Pandit for research, Sarasvati Mahal Library, Tanjore.

SRI. A. MAHADEVA SASTRI,

Pandit, Sarasvati Mahal Library, Tanjore.

AND

SRI. V. SUNDARA SARMA, SAHITYA SIROMANI,

Pandit, Sarasvati Mahal Library, Tanjore.

PUBLISHED BY

S. GOPALAN, B. A., B. L.,

HONORARY SECRETARY, FOR THE ADMINISTRATIVE COMMITTEE

T. M. S. S. M. LIBRARY, TANJORE.

1950.

Price Rs. 1—8—0.

PREFACE.

Tanjore has long been and still is the home of the best and purest in Carnatic Music and Bharata Natya. And for this position, it owes a good deal to the well - preserved and valuable manuscripts on Sangita Sastra and Sampradaya of Saraswati Mahal Library. We have in the Library more than three hundred manuscripts in the Sangita and Natya section, and they contain thousands of Kirtanas, Jatis in various Talas, numerous Padams and several tratises on the theory and practice of Music and Dance. The number of works that deserve immediate publication will be about 100 and our present series includes three works on music and dance, namely (1) Taladasapranapradeepika, the present work in Telugu, (2) Sangita Darpana of Damodara in Sanskrit and (3) Gita-Govinda with Abhinaya for every word in Sanskrit. With the help of the generous grants of the Government we hope to bring out all the valuable works in the coming years.

The present work "Taladasapranapradeepika" is included in the Telugu section of our Library, apparently because its literary merit is no less than its value as a standard text book on Tala. Considering the paucity of reliable standard works on Talas, the present publication comes none too soon into the field to help the modern students and musicians in acquiring a correct knowledge of our Sampradaya in Music.

Our publication is based on a single manuscript in our Library, as no other copy of it is available in any place. Thanks are due to our Telugu Pandits Sri A. Mahadeva Sastry and Sri V. Sundara Sarma for the careful way in which they have edited the work with the help of Sri K. Vasudeva Sastrigal in understandings the theory of the art.

The timely grants made by the Madras Government have helped us to bring out this and other valuable Publications.

We are specially grateful to our Premier Sri P. S. Kumaraswami Raja, and our Education Minister Sri K. Madhava Menon, for the keen interest they evince in our Library.

Saraswathi Mahal Library, }
 Tanjore,
 7—10—1950.

S. GOPALAN.

Hon: Secretary.

GENERAL EDITORS' INTRODUCTION

TO THE

MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL SERIES.

The Government of Madras took up for consideration the question of publication of the various manuscripts in different languages on subjects like Philosophy Medicine, and Science etc., early in May 1948. Important manuscript Libraries in the Madras Presidency were requested to send a list of unpublished manuscripts with them for favour of being considered by the Government for publication. The Honorary Secretary of the Tanjore Maharaja Serfoji's Saraswathi Mahal Library, Tanjore, alone complied with this request. This list as well as a similar list of unpublished manuscripts in the Government Oriental Manuscripts Library, Madras were carefully examined and a tentative selection of manuscripts suitable for publication was made. The Government in their Memorandum No. 34913/48—10, Education, dated 4-4-1949 constituted an expert committee with the Curator of the Government Oriental Manuscripts Library, Madras, as the Secretary, for the final selection of manuscripts suitable for printing and for estimating the cost of publications. The following are the members of the Committee.

The name of Personnel of the Committee Constituted for Selecting Manuscripts for Publication.

1. Sri T. M. Narayanaswami Pillai, M.A., B.L.,
2. „ R. P. Sethu Pillai, B.A., B.L.,
3. „ C. M. Ramachandra Chettiar, B.A., B.L.,
4. „ R. Krishnamoorthy (Kalki).
5. „ Dr. N. Venkataramanayya, M. A., PH. D.,
6. „ M. Ramanuja Rao Naidu, M.A.,
7. „ V. Prabhakara Sastri.
8. „ N. Venkata Rao.

9. Sri H. Sesha Ayyangar.
10. „ Masti Venkatesa Ayyangar.
11. „ M. Mariappa Bhat, M.A., L.T.,
12. Dr. C. Achyuta Menon, B. A., PH. D.
13. „ C. Kunhan Raja M. A., D. PHIL.,
14. „ A. Sankaran, M. A. PH. D., L. T.,
15. Sri P. Rama Sastri.
16. „ S. K. Ramanatha Sastri.
17. Dr. M. Abdul Haq., M. A., D. PHIL., (Oxen).
18. Afzul-u-Ulma Hakim Khader Ahamed.
19. Sri P. D. Joshi.
20. „ S. Gopalan, B.A., B.L.,
21. „ T. Chandrasekharan, M.A., L.T.,

The members of the Committee formed into Sub-Committees for the various languages, Sanskrit, Tamil, Telugu, Kannda, Malayalam, Marathi and Islamic languages. They met during the month of May 1949 at Madras and at Tanjore to examine the manuscripts and make a selection. The recommendations of the Committee were accepted by the Government in G. O. No. Mis. 2745 Education dated 31—8—1949 and they decided to call these publications as the "Madras Government Oriental Series", and appointed the Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras-5, as the General Editor of the Publications. The following manuscripts have been taken up for publication during the current year.

"A" From the Government Oriental Manuscripts Library, Madras.

TAMIL.

1. KAPPAL SASTRIAM.
2. ANUBHAVA VAIDYA MURAI.
3. ATTANAKOLAHALAM.
4. UPADESA KANDAM.
5. COLAN PURVA PATAYAM.
6. KONGADESA RAJAKKAL.
7. SIVAJNANA DIPAM.
8. SADASIVA RUPAN, with commentary.

TELUGU.

1. SANGITA RATHNAKARAMU.
2. AUSHADHA YOGAMULU.
3. VAIDYA NIGHANTU.
4. DHANURVIDYA VILASAMU.
5. YOGA DARSANA VISHAYAMU.
6. KHADGA LAKSHANA SIROMANI.

SANSKRIT.

1. VISHANARAYANIYAM.
2. BHARGAVA NADIKA.
3. HARIHARACATURANGAM.
4. BRAHMA SUTRA VRITTI, MITAKSARAM.
5. NYAYASIDDHANTA TATVAMRTAM.

MALAYALAM.

1. GARBHA CHIKITSA.
2. (a) VASTHULAKSHANAM.
(b) SILPASASTRAM.
(c) SILPAVISAYAM.
3. MAHASARAM.
4. KANAKKUSARAM.
5. KRIYAKRAMAM.

KANADA.

1. LOKOPAKARA.
2. RATTAMATA.
3. DIKSABODHE.
4. ASVASASTRAM.
5. (a) AUSHADHAGALU.
(b) VAIDYA VISHAYA.
6. SANGITA RATNAKARA.
7. SUPASASTRA.

ISLAMIC LANGUAGES.

1. JAMIL-AL-ASHYA.
2. TIBB-E-FARIDI.
3. TAHQUIQ-AL-BUHRAN.
4. SHAFINAT-AL-NAJAT.

"B" From the Tanjore Maharaja Serfoji's
Saraswathi Mahal Library, Tanjore.

TAMIL.

1. SARABENDRA VAIDYA MURAI.
(DIABATES).
2. do (E. N. T.)
3. AGASTHYAR.
4. KONGANARSARAKKU VAIPPU.
5. TIRUCHITRAMBALAKOVAIYYAR
with Padavurai.
6. KALACHAKRAM.
7. TALASAMUDRAM.
8. BHARATANATYAM.
9. (a) PANDIKELI VILASA NATAKAM.
(b) PURURAVA CHAKRAVARTHI
NATAKAM.
(c) MADNA SUNDARA VILASA
NATAKAM.
(d) PERCY MACQUEEN'S COLLECTION
(in the Madras University Library) of Folklore.
10. RAMAYYAN AMMANAI.
11. TAMIL PADALKAL
including Pattinathar Venba and Vannankal.

TELUGU.

1. KAMANDAKANITISARAMU.
2. TALADASAPRANADIPIKA.
3. (a) RAGHUNATHA NAYAKA
ABHYUDAYAMU.
(b) RAJAGOPALA VILASAMU.
4. RAMAYANAMU by Katta Varadarajul.

MARATHI.

1. NATYASASTRA SANGRAHA.
2. (a) BOOK OF KNOWLEDGE VAHL.
(b) FOLK SONGS.
(c) DORA DARUN VENI PADDHATI.
(d) ASWASA CHATULA DUMNI.

3. (a) PRATAPASIMHENDRA VIJAYA.
PRABANDHA.
(b) SARABENDRA TIRTHAVALI.
(c) LAVANI.
4. DEVNDRA KORAVANJI.
5. BHAKTA VILAS.
6. SLOKA BADHA RAMAYANA.

SANSKRIT.

1. ASWASASTRA with Tricolour illustrations
2. RAJAMRIGANKA.
3. CHIKITSAMRITASAGARA.
4. AYURVEDA MAHODADHI.
5. GITAGOVINDA ABHINAYAM.
6. (a) COLA CAMPU.
(b) SAHENDRA VILASA.
7. DHARMAKUTAM SUNDARA KANDA.
8. JATAKA SARA.
9. VISHNUTATVANIRNAYA VYAKHYA.
10. SANGITA DARPANA.
11. BEEJA PALLAVA.

It is hoped that the publication of most of the important manuscripts will be completed within the next four years.

Some of the manuscripts taken up for publication are represented by single copies in the Library and consequently the mistakes that are found in them could not be corrected by comparing with other copies. The Editors have, however, tried their best to suggest correct readings. The wrong readings are given in round brackets and correct readings have been suggested in square brackets. When different readings are found, they have been given in the foot note or incorporated in the text itself.

The Government of Madras have to be thanked for financing the entire scheme of Publication although there is a drive for economy in all the departments.

My thanks are due to the members of the Expert Committee who spared no pains in selecting the manuscripts for publication. I have also to thank the various editors, who are experts, in their own field, for readily consenting to edit the manuscripts and see them through the press. The various Presses that have co-operated in printing the manuscripts in the best manner possible also deserve my thanks for the patience exhibited by them in carrying out the corrections made in the proofs.

Oriental M. S. S. Library, }
Madras, 1950.

T. Chandrasekharan,
General Editor.

INTRODUCTION.

"TALA" can best be translated as "rhythm" in English. It controls the movement of a musical piece and adds to its elastic gait. The elements which constitute Tala are ten in number, and they are described as the ten "Pranas" or the ten life-giving elements of a Tala. The word Prana is not used in "BHARTA'S Natya Sastra" or "Sangeetaratnakara", although all the ten elements are described there in detail. The word occurs in "Audibharata" a traditional compilation of the essential quotations in Natya and Nartana sastra. There are four recensions of Audibharata in the Saraswathi Mahal Library, each with a Telugu commentary of its own. The word "Prana" occurs also in a work called "Arjuna Bharatam" which is preserved in a fragmentary form in the Saraswati Mahal Library.

The work that is now published is a Telugu treatise on the ten Pranas of Tala and it is called TALADASAPRANAPRADEEPIKA, and the author Poluri Govinda Kavi who is an Andhra has evidently taken his material from the traditional practitioners of Sangeeta and Natya in Andhra Desa, and from the Audibharata which appears to have been well preserved in the Andhra country. It may not be out of place to point out in this connection that all our Arts, Sciences, and Literature had been almost effaced during the foreign invasions of the thirteenth and fourteenth century and we owe it to the Nayaks of Vijianagar that our culture was revived once again. Our cultural revival in the south therefore has been accomplished by the Nayaks who are Andhras, and in the Telugu language, their mother tongue. Any one who wanted to get any proficiency in any of the fine arts till about 100 years ago, had to learn Telugu.

Akshara Kaalas, by some quaint reasoning, is not made to apply to the lower denominations of Laghus, namely, Druta and Anudruta which are always supposed to retain the Chaturasra character, and have only two and one Akshara Kala respectively. Thus in Triputa Tala which is constituted by $1 \frac{1}{2} \frac{1}{2}$, in Chaturasra Jati, the Akshara Kalas are $4 \cdot 2 \cdot 2 = 8$; in the Tryasra Jati the Akshara Kala must strictly speaking be $3 \frac{1}{2} \frac{1}{2} = 6$, but in practice, they maintain that the Akshara Kalas are $3 \cdot 2 \cdot 2 = 7$. This anomaly has its own history.

Originally the classical Talas called Marga Talas were five in number namely :—

1. Chachchatputa – Chaturasra – 2 2 1 3
2. Chaachaputa – Tryasra – 2 1 1 2
3. Shatpitaputraka – Tryasra – 3 1 2 2 1 3
4. Sampakveshtaka – Tryasra – 3 2 2 2 3
5. Udghatta – Tryasra – 2 2 2

Many Sankeerna Talas were also allowed as well as the Dwikala, Chatushkala and other multiple varieties of these Talas.

The Sankeerna Talas were given a name and a habitation in mediaeval times and they were listed as 120 Desi Talas. But all these Talas both Marga and Desi were practically forgotten during the Dark ages, except seven Talas which were preserved in the species of musical composition called "salagasuda". These seven were Dhruva, Mathya, Rupaka, Jhampa, Adda, Triputa and Eka; but the revived Art of music required more Talas than these seven for its full expansion. The device therefore of creating new sub-species by assigning three, four, five, seven or nine Akshara Kaalas for the Laghu was thought of. The idea worked very well when

applied to the higher denominations of Laghu. But in the case of Druta and Anudruta the difficulty caused by fractional Akshara Kalas in Tryasra, Khanda etc, had to be overcome by cutting the Gordian Knot and ruling that Druta and Anudruta will always retain the Chaturasra character in all sub-species.

Another sense in which the word Jaati is used is for denoting the gait of the musical piece. Musicians and players on Mridanga and other Tala Vadyas show their proficiency in Tala by changing the gait of the piece maintaining at the same time the total number of Aksharas of the piece.

- (7) "Laya" is the quickness or slowness of the pace of a musical piece. We have thus three kinds of Layas. The slowest is Vilamba, the middling pace is Madhya, and the quickest is Druta.
- (8) "Yati" is the artistic arrangement of quick and slow paces in musical pieces. We have primarily three yatis. The first is the Sama or the uniform pace throughout. The Srotogata is the gradually quickening pace and Gopuchchha is that which gradually slows down. These are the only three yatis mentioned in the Natya Sastra and Sangeetaratnakara. Later authors speak of a fourth and a fifth, namely, Mridanga Yati and Pipeelika Yati. The former has a quick Laya in between slower Layas, the latter has a slow Laya in between quicker Layas.
- (9) "Graha" is the particular point in the Tala where the musical piece begins. If the Tala and the musical piece begin simultaneously it is Sama Graha. If the Tala begins earlier than the piece, then it is said to have Ateeta Graha. If the Tala begins later than the piece, then it has Anagata Graha.

- (10) "Prastara" is the mode of permuting and combining the units of time (Angas) in different ways to form a particular Tala. These permutations and combinations are done in a particular order, so as to avoid the same form of permutation occurring more than once. There are short-cut methods for ascertaining the possible number of permutations and combinations, for ascertaining the order of a particular combination when the form is given, and the form of a particular combination when the order is given. The number of combinations between two fixed limits are also calculated by means of formulas. These short-cuts are severally called Sankhya, Nashta, Uddhishta, Meru and Khanda Meru.

This short account of the Ten Pranas of Talas will, it is hoped, help the reader in understanding the text of this publication.

There is only one manuscript of this work in our Library and no other elsewhere, and the Telugu Pandits of the Library have spared no pains in getting at the correct text. It is hoped that this work will serve as a standard work of reference for the present day Sampradaya of Tala in our music and dance.

Saraswathi Mahal }
Library Tanjore }
7—10—50.

K. VASUDEVA SASTRY,
Joint Editor.

❖ ❖ ❖ తో లి ప లు కు ❖ ❖ ❖

తాళదళప్రాణప్రదీపికయను నీభరతలక్షణగ్రంథమును రచించిన యతఁడు పోలూరి గోవిందకవి. భరతశాస్త్రమందలి తాళాధ్యాయమునకు నిది స్వతంత్రానువాదముగానోపు. ఆంధ్రవాఙ్మయములో నిది యగ్రతాంబూలమందుకొనఁదగిన లక్షణగ్రంథము. ఏతద్గ్రంథాంభముననే తాళంబునకుఁ బ్రయోజనమును బేర్కొనుచు స్పృతగీతవాద్యములవ్యవస్థితగతులై సంచరింపకుండుటకుఁ దాళమత్యంతావశ్యకమని కవి చెప్పియున్నాఁడు. ఆపద్యమీరీతిగనున్నది-

కం॥ “(1) తౌర్యత్రికమత్రైభమ
 వార్యస్థితి నడచునెడను వడినంకుశసౌ
 కర్యంబున మర్యాదా
 ధుర్యంబుగ దానిఁజేయదొ తాళమొగిల్” (చూ. పద్య.
 32. ప్ర॥ ఆశ్వా॥)

అట్టి తాళంబునకును గొన్నినియమములుండవలయును గదా ! అవియే యీదళప్రాణంబులు వానిని నిరూపించుటయే యీగ్రంథముయొక్క పరమోద్దేశము. ఆదళప్రాణంబులేవన;
 (1) కాలము (2) మార్గము (3) క్రియ (4) అంగము (5) గ్రహము
 (6) జాతి (7) కళ (8) లయ (9) యతి (10) ప్రస్తారము, అనునవి.
 (చూ. పద్య. 39 పుట॥ ప్ర॥ ఆశ్వా॥)

ఆశ్వానద్యయనూపమగు నీగ్రంథమునఁ బ్రథమాశ్వాసమునందు “కాల”మను మొదటిప్రాణముమొదలు “యతి” యను నవమప్రాణమువఱకు నవి స్తరముగా నిరూపింపఁబడియున్నది. పదియవప్రాణమైన ప్రస్తారముయొక్క వివరణమే ద్వితీయాశ్వాసము

లోని విషయము. ప్రథమాశ్వాసముకంటెఁ బెద్దదైన ద్వితీయాశ్వాసమును జదివిన తరువాత నతివివాదగ్రస్తమైన “ప్రస్తార” మను దశమ ప్రాణమును వివరించుటయే యితని పరమోద్దేశమనియు, ప్రథమాశ్వాసము నద్దానికి భూమికాత్మకమనియుఁ దోచకయుండదు.

కృ తి క ర్త .

ఓబయామాత్యపుత్రుడైన పోలూరి గోవిందకవి సదాశివనృపతి ప్రేరేపించగా నీగ్రంథమును భరతము వీరరాఘవయ్యసాహాయ్యమున రచించినట్లు దెలియుచున్నది. భరతశాస్త్రప్రవీణుడైన వీరరాఘవయ్యనుగుఱించి యాక్రిందిపద్యములో వర్ణించియున్నాఁడు.

చ॥ “సరనుఁడు లాస్యదర్శనవిశారదశారదతాళలక్షణం
బరసి తదీయలక్షణమునందఱు మెచ్చగఁదద్గుణంబుల
బ్బురముగఁ దెల్పువై ఖరికిఁ బోల్పగఁ రెండవమేరుధన్వి యీ
భరతమువీరరాఘవయపాటి మహానటమాళి కల్గునే” (చూ.

పద్య. 20. (ప॥ ఆశ్వా.)

ఈభరతము వీరరాఘవయ్యయొక్క కాలముగాని యతని నివాసస్థలముగాని తెలుసుకొనుటకుఁ దగినయాధారములు దొరకుటలేదు.

గోవిందకవి పావులూరి మల్ల నను దనగ్రంథమునందుఁ జేర్కొని మిక్కిలిప్రశంసించి యుండుటచేత నితఁడు మల్ల నకుఁ దర్వాతవాఁడనుటకంటె నధికముగానితనికాలమునుగుఱించి చెప్పింపఁ జాలకున్నాము. ఇతఁడు నన్నయమల్లనలను మాత్రము పేర్కొని యుండుటచేత వారికంటె నర్వాచీనుడని చెప్పుటకు వీలగునేకాని అత్యర్వాచీనుడని చెప్పుటకుమాత్రముతావులేదు. మల్లననుగుఱించి చెప్పిన పద్యమివిధముగానున్నది.

“మ॥ గణితాధారము సర్వలోకమరయంగా నందులో బెద్దయు
గణితాధారము నాట్యశాస్త్రమెఱుంగంగక గావు నక
మేటియై

గణితాంభోధధరించె సత్కృతుల విఖ్యాతంబుగా నెవ్వఁడా
గణకగ్రామణి పావులూరికవి నిక్కంబెంచెదక మల్లనక”

(చూ. పద్య. 6 (ప॥ ఆశ్వా॥)

కవి యీ గ్రంథమును సదాశివభూపతికి నంకితముఁజేసెను.
ఈకవియే ‘పర్వతనారదచరిత్ర’మును మఱియొక గ్రంథముఁగూడ
రచించి యీసదాశివనృపతికే యంకితమొనర్చినట్లు నీగ్రంథము
నందలి యీక్రిందిపద్యమువలనఁ దెలియుచున్నది.

క॥ ‘మునుపును బర్వతనారద

మునినాముల చరితమును సముత్కటఫణితిక

ఘనకావ్యంబుగ నొనరిచి

తనకిచ్చిన ఘనుఁడవొంగదా ప్రముదమునకొ’ (చూ. పద్య.
16. (ప॥ ఆశ్వా॥)

కాని “సరస్వతీమహాత్” గ్రంథాలయములో D. NO. 180
M. NO. 243. నెంబరుగల “పర్వతనారదోపాఖ్యానము” అనుగ్రంథ
మునందు ఉదవినాయకుఁడు తనయన్నయగు సదాశివనృపతి కంకిత
ముగా నద్దానిని యొనర్చినట్లున్నది. గోవిందకవి ఈగ్రంథమునందుఁ
బర్వతనారదచరిత్రమును రచించి సదాశివనకంకితము చేసినట్లు
చెప్పియున్నాఁడు. పరస్పరవిరుద్ధములగు పై విషయములు కృతికర్తృ
నిర్ణయమునకుపకరింపకయున్నవి. ఇంచుమించుగా నేకనామమును
నేకప్రతిపాద్యవిషయమునుగల సమకాలికకవులకృతమగు రెండు
ప్రత్యేకగ్రంథములొకనికే యంకితమియఁబడుట చిత్రమైయున్నది.
ఇది విచార్యము. గోవిందకవి “రాగతాళచింతామణి” యను మఱి
యొకగ్రంథమునుగూడ “కట్టమూరి బుస్సభూపతి” ప్రేరణచే రామాం
కితముగాఁజేసినట్లు దెలియుచున్నది. ఈకట్టమూరి బుస్సభూపతిని

గుఱించి చారిత్రకాధారములు మాకుదొరకలేదు. అందుఁగూడ
సీతాశదశప్రాణసిర్ణయము చేయఁబడియున్నది.

(Ragatalachintamani by Poluri Govinda Kavi, No. D. 2564 the descriptive Catalogue of Telugu Manuscripts Vol. XII Sangita, Government Oriental Manuscripts Library, Madras.)

కృతిభర్త.

ఈతాశదశప్రాణపదపికకుఁగృతిభర్త సదాశివభూపతి. ఇతని
యింటిపేరు చెఱుకూరు, పంటకులములో జన్మించినవాఁడు. ఇతని
గుఱించి తెల్పుపద్యము లీగంధమందీరీతనియున్నవి.

సీ॥ సర్వేశ్వరునియందు సంభవించిన నాల్గు
జాతులలోన నిచ్చలముగాఁగఁ
గలియుగంబున మీరు ఘనశూద్రజాతంబు
ప్రభుఁగాంచెనందులోఁ బంటకులము
నాపంటకులములో నతులకీర్తులఁదాల్చెఁ
జెఱుకూరికులము విస్తీర్ణమగుచు
నామహాకులములో నటబొగడ్డకునెక్కెఁ
బెద్దలకును బెద్ద పెద్దవిభుఁడు

గీ॥ నతనియిల్లాలు పెద్దాంబయనఁగఁదనరు
నానృపాలునకానతికతులగుఁబడు
పాపన యనంగ నొక్కభూపాలతిలకఁ
దుదయమయ్యెను లోకైకవిదితయశుఁడు. (చూ.ప. 7 (ప॥ అ.)

కం॥ అతనికిఁగల్గిరి యేగురు
సుతులతులితభోగభాగ్యసుత్రాములు నం
తతపాతివ్రాత్యర్జిత
హితకీర్తికి జీవగజ్జ యెఱ్ఱాంబికకుఁ.

మ॥ పరునా బెద్దవిభుండు లింగస్థువుడు వారాళిగంభీరులా
 తిరుకామావనినాథకృష్ణవిభులు దీనార్థిమందారుడం
 బరచూడాంఘ్రిసరోజపూజనకళాభవ్యుండు శ్రీ రామలింగ
 గరమాకాంతుండనంగ నంగతనమాఖ్యాభాగులాయేగురు
 (చూ. పద్య. 9 ప)॥ ఆశ్వా.)

ఉ॥ వారలలోన ముఖ్యుడయి వంశకరుండగు రామలింగభూ
 మీరమణాగ్నిగణ్యునక మేయగుణాకర రామకాండక
 ధీరులుగల్గి లేగురు సుధీజనతావినుతాధికప్రభా
 ధారులుదార శేఖరులుదా త్తగుణోత్తములు త్తమోత్తముల్.
 చూ. పద్య. 10॥ ఆశ్వా)

క॥ శ్రీకర సదాశివాఖ్యమ
 హీకాంతుడుదవినాయకేంద్రుడు ఘనపు
 ణ్యాకలితుడు పాపాజయు
 నాకొమరప రామభద్రులన నత్పుత్తుల్. (చూ. పద్య 11.
 ప)॥ ఆశ్వా.)

క॥ ఆయేగురు సత్పుత్రికు
 లాయతనతీర్థ్రిశాలురర్థిజనప్రా
 లేయాంశువతంసులు భ
 ద్రాయతసంశీలురధికధర్మప్రతులు. (చూ. పద్య 12 ప)
 ఆశ్వా.)

క॥ అగ్నిజుడు వారికెల్ల స
 మగ్నియశోధనుడు ధర్మమార్గణహృదయో
 దగుడు సదాశివస్వప
 తిగ్రామణి యతనిసన్నతింపగదరమే. (చూ. పద్య 18
 ప)॥ ఆశ్వా.)

కృతిభర్త సంకల్పక్షము

పెద్దవిభుడు + పెద్దాంబ

పావన + ఎత్తాంబిక

పెద్దవిభుడు లింగస్సపుడు తిరుకామా కల్పవిభుడు శ్రీరామలింగరమాకాండ్రుడు
పనినాథుడు

+
రామకాంబ

నదాశిపుడు	ఉదవిగా	పాపాజ	కొమరప్ప	రామభద్రుడు
#(కృతిభర్త)#	యకుడు			

నదాశివభూపతి యేనమయమున నేప్రదేశమును బాలించెనను విషయమును నిర్ణయించుట కాధారములుదొరకలేదు. ఈనరస్వతీ మహర్ గ్రంథాలయములో నెం॥ 261 శ్రీకృష్ణవిలాసమును తాళ పత్రప్రతిలో సీపద్యమున్నది—

ఉ॥ “పొందుగ నాదునన్నిధికి బోలుచోబనమంత్రిపుత్రు గో
విందకవిండు మత్సరుని వేడ్కదలిర్పంగ జేరఁబిల్చి తా
నందముగా నిశింగనిన యాకలఁదెల్చిన నాలకించి యా
నందము మీర నాసుకవినాయకుఁడిట్లనియె” మృదూక్తులకా’.

ఈ“కృష్ణవిలాస” కావ్యకర్త “వెంకనార్యుడు”. గోవింద కవియు వెంకనార్యుడును సమకాలికులని పైపద్యమువల్ల స్పష్టమగు చున్నది. కాని వెంకనార్యునికాలమునుగూడ నిర్ణయించుటకాధార ములు దొరకలేదు. కాన గోవిందకవికాలనిర్ణయముగూడ ససాధ్య మైనది.

శై లి .

లాక్షిణికగ్రంథమైనను ససాధారణప్రతిభావంతుఁడైన కవి యప్రమత్తుఁడై ప్రతిపాద్యవిషయమును బాతకులకు నతిసులభము గావించెను. పారిభాషికపదజటిలమైనవిషయముల నింతకులభశైలిలో రమ్యములగు పద్యములందిమడ్చి పాతకులకు వినుగుపుట్టించని యీ కవి యాంధ్రసారస్వతమునకు గొప్పసేవఁజేసియున్నాడు.

— మా తృ క —

తంజావూరు “న ర స్వ తీ మ హ ణ్” గ్రంథాలయములోని B.11600. D.719 నెంబరుగల తాళపత్రగ్రంథమీముదిత ప్రతికి మాతృక. అతిప్రాచీనమైన యీగ్రంథము వ్రాయసగాని దోషము దీతను, కీటదప్తముగుటచేతను, పరిష్కరణమునకుఁ జాలశ్రమవిచ్చి

ఫది. అయిదను అనివార్యపరిస్థితులయందు యోగ్యమైన దిద్దుపాట్లు చేయఁబడి యథామాతృకపాఠములాయాభాగములకడుగున నివ్వఁబడియున్నది.

ద్వితీయాశ్వాసమునందు ముఖ్యముగాఁ బేర్కొనఁబడిన దశ ముప్రాణముగు 'ప్రస్తారము' అతిజటిలముగా నుండుటచేతఁ బాఠకుల సౌకర్యమునుద్దేశించి ముందుగా 'ప్రస్తారక్రమమును దెల్పుపటమును' (Table of Prastharas) చేర్పఁబడియున్నది. సహృదయులు మాయీయత్నము ను బ్రోత్సహింతురని సమ్మచున్నారము. ముద్రణయందలి లోటుపాట్లను సహృదయులు మన్నింతురుగాక.

“పరస్వతీమహాత్” గ్రంథాలయము, } పరిష్కర్తలు.
తంజావూరు, 1950. }

విషయానుక్రమణిక

ప్రథమాశాసము.

	పుట
1. ఇష్టదేవతాస్తుతి	1
2. కృతిభర్తృవంశానువర్ణనము	2
3. పవ్యంతాలు	6
4. సప్తవిధస్మృత్యవిచారము	7
5. తాళశబ్దోత్పత్తిక్రమము	8
6. తాళస్వరూపవివరణము	9
7. తాళమహిమ	„
8. తాళఫలకథనము	10
9. తాళదశప్రాణములు — తదుద్దేశక్రమము	11
10. కాలప్రాణలక్షణము	„
11. మార్గప్రాణవివరణము	12
12. మార్గలక్షణము, తద్విభాగము	13
13. దక్షిణమార్గాదివివరణము	„
14. క్రియాప్రాణలక్షణము	14
15. సశబ్దనిశ్శబ్దనిరూపణము	„
16. మార్గదేశిక్రియాదినిరూపణము	15
17. అంగప్రాణకథనము	17
18. అనుద్రుతద్రుతాదులకు చిహ్నములు	18
19. అంగాధిభైవతములు	„
20. అనుద్రుతద్రుతాదులకు నామభేదములు	„
21. అంగములకు హస్తప్రమాణము	19
22. గ్రహప్రాణము	20

23. అతీతానాగతాదివివరణము	20
24. జాతిప్రాణము	21
25. చతురశ్రజాతిలక్షణము	„
26. త్రిశ్రజాతిలక్షణము	22
27. మిశ్రజాతిలక్షణము	„
28. ఖండజాతిలక్షణము	„
29. సంకీర్ణజాతిలక్షణము	„
30. అధికాంగ, అల్పాంగవివరణము	23
31. కళాప్రాణము	„
32. ఏకకళద్వికళాదివివరణము	„
33. లయప్రాణము	24
34. లయమార్గవివరణము	„
35. యతిప్రాణము	„
36. సమస్తోత్పాదవిధియతుల నిరూపణము	25

ద్వి తీ యా శ్వా స ము .

1. ప్రస్తారలక్షణము	27
2. సంఖ్యలక్షణము	28
3. పాతాళసంఖ్య	„
4. అంగశ్రేణిసంఖ్యాదిఫలలక్షణము	29
5. ఇచ్ఛాపాతాళలక్షణము	„
6. సర్వపాతాళలక్షణము	30
7. తాళప్రస్తారము చేయుక్రమము (నిజప్రస్తారము)	„
8. త్రిశ్రప్రస్తారము	31
9. మిశ్రప్రస్తారము	„
10. ఖండజాతిప్రస్తారము	34
11. సంకీర్ణప్రస్తారము	„
12. తాళసంఖ్యాజ్ఞానమునకు మార్గకథనము	35

13. చతురశ్రమిశ్రాదిజాతీయములగు ద్రుతానుద్రుతాదికముల వివరణము	36
14. ఖండప్రస్తారనిరూపణము	„
15. యంత్రభేదముల వివరణము	30
16. ఖండప్రస్తారమందు తాళమును లిఖించుకృమము	39
17. సప్టోద్దిష్టప్రకారము	40
18. చతురశ్రసప్టోద్దిష్టకథనము	41
19. త్రిశ్రసప్టోద్దిష్టకథనము	42
20. మిశ్రసప్టోద్దిష్టకృమము	43
21. ఖండసప్టోద్దిష్టకృమము	44
22. సంకీర్ణ జాతీయసప్టోద్దిష్టకృమము	45
23. చతురశ్రాదిపంచజాతీయమేగులక్షణము	46
24. ద్రుతయంత్రకథనము	47
25. ద్రుతయంత్రఫలలక్షణము	49
26. చతురశ్రలఘుయంత్రకృమము	50
27. చతురశ్రగురుయంత్రకృమము	„
28. గురుమేరువలయవిధానము	„
29. పుశ్యయంత్రనిరూపణము	51
30. సమస్తమేగుస్థానకలక్షణము	52
31. యంత్రంబులందు గృహనిర్మాణ నిరూపణము	„
32. గురుమేరులేఖనవిధానము	54
33. పుత్రయంత్రలేఖనవిధానము	55
34. మిశ్రాదిజాతీయయంత్రనిరూపణము	„
35. సంఖ్యాలక్షణము	57
36. ద్రుతలఘ్వాదినిఖలయంత్రఫలనిరూపణము	61
37. పంచతాళనిరూపణము	62
38. సప్తతాళలక్షణము	63

శ్రీరత్న.
కుభవత్తు.

తాళ దళ ప్రాణ ప్రదీపిక.

(అను భరతలక్షణగ్రంథము.)

ప్రథమాశ్వాసము

ఉపోద్ఘాతము.

కా॥ శ్రీవాణీరమణీవిలుద్ధవదరాజీవోత్తమాంగప్రభా
వావిష్కారపరిష్కృతాధరతలోదాయ ... మునా
ర్యావామాంగవిభాసమాను ససమానాంతర్ముఖస్వాంతప
ద్మావాసోత్సవకామి శ్రీయుదవినాథస్వామిః ప్రార్థించెదఁ.

కం॥ రాముని దళముఖదన్తుజవి
రాముని సజలాంబుదాభిరాముని సీతా
రాముని వినమితభార్గవ
రాముని జితయాతుధానరామునిఁ గొలుపుఁ. 2

కం॥ ధాతకు నిఖిలప్రాణివి
ధాతకు నిరుపమఫలప్రదాతకు నిగమా
ధ్యేతకు సమభువనాధి
స్థాతకు సురనేతకిడెద సవినయవినతుఁ. 3

కం॥ మదనారిహృదయమోదన
సదనారతదివ్యమహిమసదనుని విఘ్న
భ్యదనుని మదవద్విరదన
వదనుని మదనేతవరదు వర్ణననేతుఁ. 4

సీ॥ కారదచంద్రికాకారదశారద
రత్నమితర శారదవత్ కల్పః.

వల్మీక భవముఖ్యవరపూర్వగీర్వాణ
భాషాకవుల నెల్లఁ బ్రస్తుతించి,
సన్నయప్రముఖాంధనన్నతప్రాక్తన
కవిరాజరాజుల కవనతులిడి,
యధునాతనామరప్రథితత్రిలింగ భా
షావేదినుకవుల నన్ను తించి,

తె॥ గీ॥ యతులు ప్రాసంబు లెఱుంగక యతులరీతి
వృత్తులరయక పూర్వకవిప్రబంధ
బంధురోక్తుల కవితలు పనకిటించు
కటికికుకవులఁ బట్టి వాక్కశలఁగొట్టి

5

మ॥ గణితాధారము సర్వలోకమరయంగా నందులోఁ బెద్దయుగ
గణితాధారము నాట్యశాస్త్రమెరుగంగఁ గావునఁ మేటియై
గణితాంబోధి ధరించె సత్కృతుల విఖ్యాతంబుగా నెవ్వఁడా
గణకగ్రామణి పావులూరికవి నిక్కంబెంచెదఁ మల్లనఁ. 6

వ॥ ఇట్లుభీష్మ దేవతాభివాదనాచరణంబును సమ స్తనుకవిరాజ
బహుకరణంబును కుకవిజనతానిరాకరణంబును సంఘటించితానతు
లితకరుణాసముద్రశ్రీరామభద్రకృపాకటాక్షవిభవానులబ్ధశాశ్వత
సారస్వతవిశేషంబున సశేషభాషావేదివేతండాఖండలతండంబులా
నందపించండిలంబులై నిజశిరోమండలంబులఁ దాల్చియుపలాలనం
బొనరింపనింపువాటించి యొక్క భరతలక్షణగ్రంథంబు బంధు
రాంధ్రభాషావిశేషవచనరచనాప్రచురంబుగా రచియింపఁదలంచి
యుండు సవనరంబున — 4549 (denotah)

సీ॥ సర్వేశ్వరునియందు సంభవించిన నాల్గు
జాతులలోన నిచ్చలముగాఁగఁ,
గలియుగంబున మీరు ఘనశోభద్రజాతంబు
ప్రభావరచనంబులోఁ బండితులు

నాపంటకులములో నతులకీర్తులఁదాల్చె
 జెరుకూరికులము విస్తీర్ణమగుచు
 నామహాకులములో నటబొగడ్లకు నెక్కి
 బెద్దలకును బెద్ద పెద్దవిభుఁడు

గీ॥ నతని యిల్లాలు పెద్దాంబయనఁగదనరు
 నాన్మపాలునకానతికతులగుఁబుడు
 పాపనయనంగ నొక్క భూపాలతిలకుఁ
 డుదయమయ్యెను లోకైకవిదితయశుఁడు.

7

కం॥ అతనికిఁ గల్గిరి యేగురు
 నుతులతులితభాగభాగ్యసుత్రాములు సం
 తతపాతివ్రత్యాజిత
 హితకీర్తికి జీవగట్ట యెత్తాంబికకుఁ.

8

మ॥ వరునక బెద్దవిభుఁడు లింగన్మనుఁడు వారాశిగంభీరులా
 తిరుకామావనినాథకృష్ణవిభులు దీనార్థిమందారుఁడం
 బరచూడాంఘ్రిసరోజపూజనకలాభవృండు శ్రీరామలిం
 గరమాకాంతుఁడనంగ సంగతనమాఖ్యాభాగులాయే
 గురుఁ.

9

ఉ॥ వారలలోన ముఖ్యుఁడయి వంశకరుండగు రామలింగభూ
 మీరమణాగ్రగణ్యునక మేయగుణాకరరామకాంబకుఁ
 ధీరులుగల్గి రేగురు సుధీజనతావినుతాధికప్రభా
 ధారులుదార శేఖరులుదా త్రగుణోత్తములు త్రమోత్త
 ముల్.

10

కం॥ శ్రీకరసదాశ్రివాఖ్యమ
 హీకాంతుండుదవినాయకేంద్రుఁడు ఘనపు
 ణ్యాకలితుఁడు సాపాజయు
 నా కొమరసరామభద్రులన నత్పుత్రుల్.

11

కం॥ ఆయేగురు సత్పుత్రకు
 లాయతనత్కిర్తి శాలురర్థిజనప్రా
 రేయాంశుః పతంసులు భ
 ద్రాయతనంశీలురధికధర్మవ్రతులుక. 12

కం॥ అగ్రజుడు వారికెల్ల న
 మగ్రయశోధనుండు ధర్మమార్గణహృదయో
 దగ్రుడు వదాశివస్వప
 తిగ్రామణి యతని వన్ను తింపగఁదరమే. 13

కం॥ అతఁడొక్కనాఁడునపురో
 హితకోవిదనుకవిబంధుహితమంత్రిసుహృ
 త్తతిమఖపరిజనవే
 ప్తితనభలో నిండుకొలుపు నేయుచు నొకచోక. 14

ఉ॥ సన్నిధినున్న సన్న విలసత్కరుణా ప్తకణాక్షవీక్షణా
 భ్యున్నతిఁజూచి యిట్లనియెఁబోలురివంశమణి నుధారసా
 ద్యున్నవమాధురీమహిమహారిగభీరలనద్వచోవిహ
 రోన్నతసత్కవిత్వవిభవోజ్వల యోబయమంత్రినందనా. 15

కం॥ మునుపును బర్వతనారద
 మునినాముల చరితమును సముత్కటఫణితిగ
 ఘనకావ్యంబుగ నొసరిచి
 తనకిచ్చిన ఘనఁడవొగదా ప్రముదమునక. 16

కం॥ ప్రకటించ (1) నేల నిన్నునే .
 పకలజ్జనిఁ బొగడనేల సద్గురుసవిధా

(1) పై కందపద్యము యొక్క మొదటి పాదము మూర్ఖుఁడను "ప్రకటించె" శబ్దమును "అతని రీతినియున్నది. అర్థ సామ్యమునకును సరిపడి పై రీతిగ మార్చబడియె.

ధిక్యతాంధ్రవిధివక్షా
కుకపీకృతపూర్వసుకవి గోవిందకవి:

unique: no parallel.

in Tel: Dikshabhara:

17

అ॥ వె॥ బహువిధంబులయిన భరతశాస్త్రంబుల
లోన ముఖ్యమును బ్రధానమగుచు
నాదిభరతమునిమహానటప్రోక్షంబు
వెలయుఁ దానియందు విస్తరిలెను,

18

కం॥ తాళదశప్రాణంబులు
బాళిననవి తెనుఁగుఁజేసి ప్రతిపద్యమునఁ?
వాలాయము మాపేరను
బోలఁగ నంకితముఁ గలుఁగఁ బొంకించఁగజే

19

వ॥ అని యానతిచ్చి

చ॥ సరనుఁడు లాస్యదర్శనవిశారదశారదతాళలక్షణం
బరసి తదీయలక్షణమునందఱు మొచ్చఁగఁదద్గణంబుల
బుద్ధరముగఁ దెల్పు వైఖరికిఁబోల్పఁగ రెండవ మేరుధన్వియూ
భరతమువీరరాఘవయపాటి మహానటమూలి కల్గునే. 20

వ॥ ఇట్టి తాళదశప్రాణలక్షణపరీక్షాపాండిత్యవిభవంబునందు
ద్వితీయమహానటుండునుంబోలె విలసిల్లు నీమహామహుండే తల్లక్షణ
పరిజ్ఞానకార్యంబునకు నెయ్యంబున సాహాయ్యంబొనరింపనే తల్లక్ష
ణంబుఁ దెనింగించి తాళదశప్రాణప్రదీపకమ్మును పేర నొక్క
కబ్బుంబొనరించి మాకంకితంబు నేయుమనియును, నిట్టి మహా
కార్యంబునకు నీవే సమర్థుండవు గాని యిచ్చట మరియెవ్వారును
నేతత్కార్య సమర్థులు గారని చాల ప్రార్థించి కర్పూరతాంబూ
లాదినత్కారరంబులజేత బహుకరించినఁ జేసిన నేనుంబరమా
నందనంభృతహృదయారవిందుండనగుచుఁ దత్కార్యంబువక్రమిం
చెద

—: వస్తుంతాలు:—

కం॥ శ్రీకరనద్గుణవిరతిః
 బ్రాకటవిరణవిహారభవ్యస్థితిః
 లోకస్తుతవిభవోన్నతి
 కాకలితభవపదాంబుజార్చనరతిః. 21

కం॥ నాస్త్వంబరగండునకు ను
 దుస్త్వజనతీర్తివిభవధూర్వహనుప్రా
 శస్త్యస్ఫురితవితాన
 స్వస్త్వయనదిగంగనాభవనగేహళికి. 22

కం॥ ఇక్షుగ్రామాన్వయకుము
 దక్షుణడాధ్యక్షునకును దక్షిణబాహూ
 ధక్షోణీమండలశత
 కక్షుద్రక్షపణరూక్షకౌక్షేయునకు. 23

కం॥ భరతాదినిఖిలవిద్యా
 నిరుపమతత్వార్థనిపుణనిరతప్రజ్ఞా
 నిరవధికిర్తిమహోన్నతి
 వరభరణి శ్రీసదాశివనృపాగ్రణికి. 24

ప॥ అంకితంబుగా నాయొసర్పంబూనిన తాళదశప్రాణ
 ప్రదీపికయను భరతలక్షణకావ్యంబునకును పోద్ధాతప్రకరణంబెట్టి
 దనిన —

మ॥ వరతౌర్యత్రికలక్షణప్రకటనస్వాభావికప్రక్రియా
 భరతంబై భరతవరీంద్రచనస్సారప్రభావోల్లస
 ద్భరతాఖ్యాయుతమై సమస్తభువనప్రఖ్యాతమైయొప్పు నీ
 శ్వరముఖ్యామరపాత్రమై భరతశాస్త్రంబార్య
 చారిత్రమై. 25

కం॥ ఆభరతము బహుభంగుల

శోభిల్లు మహేశ్వరాదినుమతబహుత్వ

స్వాభావ్యంబున నందు మ

హాభవ్యంబాదిభరతమైశ్వరమగుటక. *Conclusion* 26

వ॥ ఇట్లు మహేశ్వరప్రణీతంబైన యాదిభరతంబు నంది
 కేశ్వరాదిభరతంబులకంటె నుత్తమోత్తమంబై విలసిల్లు, నట్టి
 యాదిభరతప్రకారంబునఁ దాళదశప్రాణలక్షణనిర్ణయంబొనరించె
 దను. అట్టి తాళంబు తౌర్యత్రికప్రధానంబై చెలంగుచుండు.
 తౌర్యత్రికంబన్నది సృత్తగీతవాద్యములు మూఁడునుంగూడఁ
 దన్నామధేయంబునంబవర్తిల్లును. అట్టి సృత్తాదులు మూఁటి
 లోపలను మొదటిదైన సృత్తంబు (1) శుద్ధతాండవంబనియును,
 (2) దేశీనటనంబనియును, (3) ప్రేరణ¹ నాట్యంబనియును, (4) ప్రేంఖణ
 నర్తనంబనియును, (5) కుండలిసృత్యంబనియును, (6) దండలాస్యం
 బనియును, (7) బహుచారిసృత్తంబనియును, నప్తవిధంబై యొప్పు
 చుండు. గీతంబన్నది షడ్జమధ్యమాదిసప్తస్వరప్రధానంబై నాట
 గాథాదిరాగభేదంబులంజేత బహువిధంబై పెంపుమీరు. వాద్యం
 బన్నది తతానద్ధనుషిరఘనాదిభేదంబులవలన చతుర్విధంబై శోభిల్లు.
 తచ్చతుర్విధంబైన వాద్యంబు తత్తదఛాంతరభేదంబులవలన మఱియు
 ననేకవిధంబై రంజిల్లు. ఇట్టి సృత్తగీతవాద్యంబులు మహేశ్వరాది
 నకలదేవతాజనమనోరంజకంబులై వర్తిల్లునని పల్కుచో మనుష్యాది
 నకలభుననజనహృదయాహ్లాదకరంబులై తత్తత్సకలలోకాచరణీయం
 బులగుటకు నందియంచె. అట్టి తౌర్యత్రికంబు నకలదేవతాచరి తంబ
 గుటయుఁ గ్రమంబున నేర్పఱింపెద. తద్విధం బెట్టిదనిన —

1 సంగీత రత్నాకరము మొదలగు గ్రంథములందు “ ప్రేరణ ” అని యాద
 నాఁరిత లిఱివఱివఱి.

సీ॥ శుద్ధనాట్యముఁజేసె సోమశేఖరమూర్తి
 యగనుత జేశ్యలాన్యంబు పలిపె,
 బ్రేరణనృత్యమావారిజభవుఁడాడె
 నావాణి ప్రేంఖణమాచరించె,
 గుండలిన్యత్తంబు గోవిందుఁడొనరించె
 దండన ర్తనమభిరేనయనెఱపె,
 నప్పతోనికురుంబమభ్యాస మొనరించె
 బహుచారినటనమప్రతిమమహిమ,

గీ॥ నిట్లు నప్తవిధంబుల నెనఁగు నాట్య
 మెల్ల వేలుపులాదరియింపుతోడ
 ననుచు నాడెడు నెడల నీయతులనటన
 మఖిలలోకానురంజనమగుట యరుడె.

27

గీ॥ నారదాదులు శేయవిహారలనుట
 లోకసిద్ధంబు వాదిత్రలోలమతులు
 నందికేశ్వరముఖ్యులనఁగ వివర
 నకలజనఘులవారు నిశ్చయముఁగాఁగ.

28

వ॥ ఇట్లు నిఖిలజీవతాయోగ్యంబును నకలలోకానంద
 కరంబును నకలజనతాజీవనకరంబును రసికరంజనంబునై జెలయు
 నట్టి తౌర్యత్రికంబునకుఁ బరమప్రధానంబై తన్నిరంతరనియామ
 కంటై తాళంబు విలసిల్లుచుండు, నట్టి తాళలక్షణంబు నకలజనవేద్యం
 బగుటంజేసి తత్తాళంబునకు మొదట నస్వర్థనామనిర్ణయంబును
 తత్స్వరూపనిశ్చయంబును, తథావశ్యకతాప్రకారంబును, తస్మాహీ
 మంబును, తద్విజ్ఞాన ఫలంబును నందఱకుఁ జెలియవలయుఁ గావునఁ
 గ్రమంబున నివియెల్ల నేర్పఱచెద నదియెట్టిదనిన —

క॥ సోమున “తలప్రతిష్ఠా

యా” ఘనుభాతువు ప్రతిష్ఠ యను నశ్యుని

నేమమునఁ దెల్పు నందున

శ్రీ మీరును “తాళ” పదము సిద్ధంబగుచుకా. 29

గీ॥ అట్టి తాళంబునందును దారగతుల

సుప్రతిష్ఠితమగుచు మెచ్చులుఘటించు

దివ్యతౌర్యత్రికంబు సుధీజనాను

రంజనము నేయుననుట సౌర్యత్రికంబు 30

ప॥ ఇది తాళశబ్దనిర్ణయంబు, యీకఁదాళన్వరూపంబెట్టి
దనిన —

కం॥ కరతలయుగనంయోగ

స్ఫురితవియోగములయందుఁ బాలుపాండెడు నా

చరకాలమెంతఁగలదో

కరమది తాళంబటంచుఁ గల్పితమయ్యెకా. 31

ప॥ తదీయావశ్యకత్వం బెట్టిదనిన —

కం॥ తౌర్యత్రికమత్రేభమ

వార్యసితి నడచునెడను వడినంకుశసా

కర్యంబున మర్యాదా

ధుర్యంబుగఁదానిఁ జేయదో తాళమొగి. 32

అ॥ ప॥ వరుస పృత్తగీతవాద్యజేహంబున

కమరుఁ బ్రణామగుచు నతులతాళ

మట్టి తాళహీనమైన యామూఁడును

మృతశరీరమని నికృష్టమగును. 33

ప॥ తన్మహిమం బేదనిన —

కం॥ శివరూపమగు “త” కారం

విశుల “ల” కారంబు శక్తియాకాశములకా.

శివశక్తిసమామోగ

ప్రవణ ప్రథః “ దాశ ” మహిమ సావనమయ్యే. 84

మ॥ శివశక్త్యాత్మకమై పవిత్రతరమై శ్రీభక్తిముక్త్యర్పణ
ప్రవణంబై శుభదాయమై ఘనదశప్రాణాత్మకంబై జగ
ద్భవనాభ్యంతరసంతతస్ఫురితసభ్యస్ఫారసత్కీర్తివై
భవబీజంబగు తాళమండలియనాప్రాజ్ఞుండ తత్వజ్ఞుడు. 85

మ॥ తత్ఫలంబెట్టిదనిన —

కం॥ శ్రుతిజాతివిశారదులై

తతముఖవాద్యప్రచారధన్యులునగునా

మతిమంతులు నధిగతతా

శత వెలయుదురతులమోక్షలక్ష్మీపతులై. 86

మ॥ ఇట్లు శివశక్త్యాత్మకంబై పరమసావనంబై భక్తిముక్తి
కీర్తిప్రదంబై తౌర్యత్రికోజ్జీవనంబై విలసిల్లునట్టి తాళశరీరంబు
ప్రాణాసానవ్యానోదానసమాసనాగకూర్మకృకర దేవదత్తధనంబా
యాభ్య దశప్రాణయుక్తంబై విలసిల్లు భౌతికశరీరంబువోలె కాల
మార్గక్రియాంగగ్రహజాతికళలయయతిప్రస్తారంబులనియెడు దశప్రా
ణంబులంగల్గి వెలుంగు. అట్టి తాళలక్షణపరిజ్ఞానదక్షులు గాని
వారికిఁ దౌర్యత్రికవ్యవహారంబునందు సామర్థ్యంబుఘటించదు గావున
తల్లక్షణ జ్ఞానంబందఱకు నావశ్యకంబైయుండు. తన్నిరూపణంబు
లేక తల్లక్షణజ్ఞానంబు గలుగ నేరదుగాన తన్నిరూపణంబవశ్యక
వ్యంబని తలంచి తత్తాళదశప్రాణలక్షణ వివరంబును ప్రప్రపంచంబుగాఁ
గ్రమంబునఁ బ్రతిపాదించెద.

1. ఇది యాజ్ఞవల్క్యస్మృతిలోని

“ రీతానాదనకర్వజ్ఞః శ్రుతిజాతివిశారదః

తాళశక్త్యాప్రయాగేన జాతీయోగ్యనివృత్తిః । అన్యోగ్యోగ్యమనంతరము.

— ఇది యుపోద్ఘాతము :-

కం॥ శ్రీమద్వామననగర
స్వామిపదాంభోజభజనవైభవలబ్ధ
శ్రీమాన్విత ఘనసంప
ద్ధామ ఋతాలాప శ్రీనదాశివభూపా.

37

కం॥ తాళదళప్రాణంబులు
బాళిని వివరించుపద్యపద్యంబరయఁ
లాలితభవదీయాంకిత
శీలితముగఁ జేతుఁ జిత్తగింపుము (పేమక.)

38

వ॥ అది యెట్టిది యనిన నొక్కొక్కపదార్థనిశ్చయనమ
యంబులయందు నొక్కొక్కపదార్థంబునకుఁ గ్రమంబున నుద్దేశ
లక్షణపరీక్షావిధంబులవశ్యక ర్తవ్యంబులగుట నకలశాస్త్రప్రసిద్ధంబు
లుగావున నీతాళదళప్రాణంబులకునుద్దేశలక్షణాదులను సక్రమంబున
నేర్పఱచెద. అందుఁ దదుద్దేశక్రమంబెట్టిదనిన -

గీ॥ కాలమార్గక్రియాంగకగ్రహనుజాతి
కళలు లయయతిప్రస్తారకములనంగ
వెలయుఁ దాళప్రాణములు విలాస
జితమదనరూప శ్రీనదాశివమహీప.

39

గీ॥ నూరు తమ్మిరేకులఁ బెందొంటి నిలిపి
నూదిమొనగుచ్చి యది చించుచోట నెంత
కాలమబ్బెనో యది యగు క్షణమనంగ
నవనగుణశీల శ్రీనదాశివనృపాల.

40

కం॥ అష్టక్షణములు లవమగు
నష్టలవంబులొకకాష్టయగునా నాకా

ష్టాష్టకము నిమిషమాసిమి

షాష్టకమాః గళ సదాశివావసీరమణా.

41

గీ॥ రహికళాద్వయమొకచతుర్భాగమయ్యైః
దచ్చతుర్భాగములు రెండు తగననుద్రు
తమగుఁ దవనుద్రుతద్వయము ద్రుతంబుఁ
దద్రుతలురెండు లఘువు సదాశివేంద్ర.

42

కం॥ తల్లఘయుగ్గము గురువగు
వల్లభమగుష్టుతము మూఁడు వరలఘువులట
జెల్లునదీకాలమునటఁ
దల్లజాలాదుదురు శ్రీసదాశివరమణా.

43

వ॥ మఱియు మార్గ ప్రాణంబనేక విధంబైయుండుఁ దల్లక్ష
ణంబెట్టిదనిన —

కం॥ అరైదు నాల్గు పండ్రెం
డారయ మార్గంబులనిరి యందొకటియేల
త్యూరూఢముగాదిక నా
ల్గారయ నొప్పును సదాశివావసీరమణా.

44

కం॥ ఎనిమిది నాలుగు మరి రెం
డును నొక్కటియును సరయు సనుద్రుతముకడక
గనబంచిన ఘనమూర్తము
లనువగయారగు సదాశివావసీరమణా.

45

కం॥ అక్షరకాలముకంటెను
వీక్షింపఁగఁదక్కువయిన విశ్రుతకాలం
బక్షితిగ నవని భరతా
ధ్యక్షులు పలుకుదురు శ్రీసదాశివరమణా.

46

కం. అటుఁగాన మొదటిజార్ల
 దిటుఁదెల్పదనైదు నాలుగెట్లననదియున్
 దటుకుననిందుంగనగు
 నట నమరిన శ్రీసదాశివావనీరమణా.

గీ॥ పరకభాగంబునారీతి పంచిరేని
 సూక్ష్మమార్గంబులారయ్యె సూక్ష్మమరసి
 లక్ష్మమునఁజూప నవియెట్లు లాగియగును
 శివునకై నను శ్రీసదాశివమహీప.

48

వ॥ అటుఁగాన —

కం॥ క్రమమున మార్గములారితీ
 కమరించెద వినుము నామమాదిగఁడ త్త
 ద్రమణీయలక్షణంబులు
 దమితాహితవీర శ్రీసదాశివధీరా.

49

గీ॥ చెలఁగి దక్షిణ వార్తిక చిత్ర చిత్ర
 తరములనగు నర్థచిత్రతరమనంగ
 మఱియు నతిచిత్రతమమన మార్గవట్కు
 మవఘుళించును శ్రీసదాశివమహీంద్ర.

50

వ॥ దక్షిణమార్గంబెట్టిదనిన -

చం॥ ఎనిమిది నాల్గు రెండును రహిన్నొకడున్నరయున్ననుద్రుతం
 బెనసినకాల మొప్పు దుగనించుకఁ దగ్గక నాదుమార్గముల్
 కనివిభజింప నెంతయగు కాలము నట్టిది కాలమష్టమా
 త్రనిరతి యొక్కసత్కళకు దక్షిణమార్గమునక నదాశివా. 51

నీ॥ వార్తికమార్గంబు పరచతుర్థాత్రలుఁ
 గల్గిన కళతోడఁ గ్రాలుచుండఁ

గలితద్విమాత్రలుఁ గలిగిన కళతోడ
 రహిమీర చిత్రమార్గంబు వెలయు
 నొకమాత్ర కళగల్గి యొప్పులుఁగుల్కును
 జిత్రతరంబు విచిత్రముగను
 సర్వచిత్రతరంబు సనియెడుమార్గంబు
 సరమాత్ర కళఁగల్గి హరువుమీరు

గీ॥ నట ననుద్రుతమాత్రకమైన కళను
 మలయు సతిచిత్రతమమను మార్గమరయ
 నిట్టి మార్గంబులారును నింపుమిగులుఁ
 దాళనంగతి సరయ సదాశివేంద్ర.

52

వ॥ క్రియాప్రాణం బెట్లన్న నెఱుంగించెద నాకర్ణింపుము.

గీ॥ మార్గదేశికమంబును మలయు రెండు
 విధములను మీరు క్రియలు నవీనకీర్తి
 ధవళితాశాంతశాంతనిధానహృదయ
 భవనగమహేశ శ్రీసదాశివమహేశ.

53

కం॥ తత్త్వన్నామవిశేషము
 లుత్తమమగు లక్షణంబులొగి నేర్పఱుతున్,
 ఉత్తమభరతవిధిజ్ఞా
 యుత్తమమతమున సదాశివోర్వీనాథా.

54

కం॥ ఆరెండువిధంబులయం
 దారూఢిగనొకటికొకటి యష్టవిధంబై
 హరప్రాధిమ మీరున్
 దారతరాచార శ్రీసదాశివధీరా.

55

కం॥ చెన్నొప్పుగ మార్గక్రియ
 లన్నవి విలసిల్లు రెండుహరువులతోనె

ట్లన్ననునశబ్దనిశ్శ
బ్దోన్నతియుక్తిని సదాశివోర్వినాథా.

56

క౧॥ ఒక్కటి యొదట నశబ్దము
తక్కిన యారొకటి శబ్దతారహితంబై
చక్కఁగమును దేశిక్రియ
లక్కజముగ శ్రీసదాశివావనీరమణా.

57

క౨॥ ఆవాపము నిష్కామము
నావిశ్లేపముఁ బ్రవేశమనునీనాల్గు
భావింపఁగ నిశ్శబ్ద
శ్రీవెలయు సదాశివేంద్రరాకాచంద్రా.

58

క౩॥ ధ్రువశమ్యతాళనామ
ప్రపణములగు క్రియలు నన్ని పాతక్రియయు
భవపూజనశీల నశ
బ్దవిలాసములనిరి శ్రీసదాశివధీరా.

59

వ॥ ఇంకఁదన్నార్థనామంబులెఱుఁగించెద —

సీ॥ రంజితావాపనిష్కామవిశ్లేపప్ర
వేశసధ్రువశమ్యవిదితతాళ,
నన్ని పాతాఖ్యలఁజరగుచు నీయష్ట
క్రియలరయఁగ మార్గక్రియలఁజెందు
ధ్రువశయు సర్వణి తోరంపు కృష్యయుఁ
జారుపద్మినియు పిసర్జితయును
జగ్గి విక్లిప్తాపతాకాపతితలనఁ
దిరమైన యాయెన్నిదియును దేశి

గీ॥ విధము క్రియలని భరతనంవేదితిలకు
లాసతిత్తురు పంటవంశాభిచంద్ర

శారదచంద్రాభ సత్కిర్తిసాంద్ర నిత్య
శివకరవిహార శ్రీసదాశివమహీశ.

సీ॥ అర్ధేందుహ స్తంబునందలి వ్రేళ్లెల్ల
వంచిపట్టినను నావాపమగును,
నాచేతి వ్రేళ్లెల్ల నటవిప్పుచు నధోము
ఖముగాను చాచ నిష్కామ మగును,
సప్రదక్షిణముగాఁ జాచి యాహస్తంబుఁ
జూపి పట్టిన విత్తేపమగును,
పెలికిలగావేసి వ్రేళ్లధోముఖముగా
పెనఁగేలుఁజూపఁ బ్రవేశమగును,

గీ॥ చిటికతోఁగూడఁ గేలు ముంగిటికిఁ జాచ
ధ్రువసమాహ్వయనత్రియరూఢికెక్కుఁ
గడఁగి వాడుదురదియు నద్దానపరులు
ధర్మనద్గణసాంద్ర సదాశివేంద్ర.

ఉ॥ వామకరంభుచేత నదవక్ కుడిహస్తము మీఁద శమ్యమా
వామకతంబుమీఁద జఱవక్ కుడిహస్తము తాళనామమా
కోమలహస్తయుగ్మకముఁ గూర్చి యొకింతగఁ జూపి
మోదినక్
నామము నన్ని పాతమనినందగుఁ దత్త్రియకు సదాశివా. 62

సీ॥ తన వామకరముఁ బతాకహస్తమునఁ ద
కారించినను ధ్రువకాహ్వయంబు
యాహస్త మెడమకు హత్తిప సర్పిణి
యాశీలె కుడికేయ నగును గృహ్య,

(1) 'తకారించిన' అను పదము "చిటికెత్తెముట" యను సర్వములందు ప్రయోగింపఁ
బడినది.

యది యథోగతముగా నమరింపఁబడ్డని
 పఱఁగనా హస్తంబై బయలుచిమ్మఁ
 దగ విసర్జితయగుఁ దత్కారాంశభుల్లఁ
 జేర్చి మణఁచిన విక్సిప్తయగును

గీ॥ దత్కర మె మీఁదుఁ జూపఁ బతాకయగును
 నదియె దిగువకు దిగిచిన నగును బలిత
 యట్లు బడునాటు తెఱఁగుల నెనఁగుఁగ్రియలఁ
 దాశమునఁ జూపవలయు సదాశివేంద్ర.

63

సీ॥ ఒకనశబ్దంబును నొగిరెండునిశ్శబ్ద
 ములు సంఘటిలు ప్లుతమునకునిపుడు
 నొక్కనశబ్దంబునొక్కనిశ్శబ్దకి
 య పొనంగు గురువునకరసిచూడ
 లఘువులేయడనున్న లలినాయెడలన్వెల్లఁ
 దనరు నశబ్దముల్ తప్పకుండ,
 ద్రుతమనుద్రుతమును దోడుతోనొకచో న
 శబ్దనిశ్శబ్దసంశ్రయములగును

గీ॥ ననుచుఁ బంచాంగవినియోగమరయునెడల
 నిట్లు గ్రియల యిక్కువ రహితముఁగనిపుడు
 నేర్వవలయును దన్నామనరతిఁ దెలిసి
 దానవిజితబలింద్ర సదాశివేంద్ర.

64

కం॥ ఈరీతినెల్ల తాదా
 ధారాంగములందుఁ గల్గు తత్తత్క్రియలఁ
 సార్వస్థినిదియదియని
 తారణఁగుట దారి శ్రీసదాశివశాసిత

65

ప॥ పెండియు సంగ్రహణములేకనినెడ సమకలితము -

గీ॥ లలి ననుద్రుతము ద్రుతము లఘువు గురువు
 ప్లుతములనంగ గంగముల్ పోపొనంగు
 నిద్ధచారిత భరతప్రసిద్ధమగుచుఁ
 దాళజాతులకరయ నదాశివేంద్ర.

66

శు॥ లలితార్థేందునిభంబనుద్రుతముపొల్పొక దద్దుతంబుజ్వల
 ద్వలయంబూర్ధ్వశరాభమాలఘువు దీవ్యద్వక్రచాపాక్తి
 వెలయున్నాగురువాప్లుతంబు శిఖరస్వీకృద్గురుశ్రీకిండా
 వలమై యొప్పు నదాశివేంద్ర సుకృతవ్యాపారపారంగతా.

వ॥ అంగాధిదైవంబులెవ్వియనిన —

కం॥ హరివిభుండనుద్రుతంబున
 కరయద్రుతంబునకు శంభుడగజ లఘునకు
 గురునకు శారీహరులు ప్లు
 తరమణులు త్రిమూర్తులగు నదాశివభూపా.

68

అ॥వె॥ అర్ధచంద్రమనఁగ నవ్యక్తమనునాసి
 కమువిరామమనఁగఁ గలుగునామ
 కములనుద్రుతాఖ్యైగ్రాలునంగంబున
 కరయ శ్రీ నదాశివావనీంద్ర.

69

అ॥వె॥ అర్ధమాత్రమనఁగ నావ్యోమ మనఁగను
 వరుసబిందువనఁగ వలయమనఁగ
 ద్రుతముపేర్లుచెప్పుదురు మహానటుల్లిట్టు
 లరయ శ్రీ నదాశివావనీంద్ర.

70

శు॥ అనుద్రుతచిహ్నము. U., ద్రుతచిహ్నము. O., లఘుచిహ్నము. I., గురుత
 చిహ్నము ? ప్లుతచిహ్నము K. కొన్నిచోట్ల గురుచిహ్నములి, 2, ఈ
 రెండువిధములుగాను, ప్లుతచిహ్నము ధృత్త ఈ రెండువిధములుగాను ఇతర
 గ్రంథములందును పయోగింపఁబడుచున్నవి.

అ||వె|| లఘుసమాఖ్యఁజెల్లు లలితాంగకంబున
కగును పేర్లు హ్రస్వమనఁగ నరళ
మనఁగ మాత్రకంబుననఁగ నిర్వాపక
మనఁగ శ్రీనదాశివావనీంద్ర.

71

అ||వె|| తగుద్విమాత్రమనఁగఁదత్కళావక్రంబు
ననఁగదీర్ఘమనఁగ యమళమనఁగ
గురుసమాహ్వయంబులరుదుగాఁ జెప్పుదు
రనఘ శ్రీనదాశివావనీంద్ర.

72

అ||వె|| శ్రీనదాశివేంద్ర చెప్పెదఁబ్లుతమున
క్షై నపేర్లుత్ర్యంగనమఁగదీప్త
మనఁగఁదగుఁదిమాత్రమనఁగ సామోదభవం
బనఁగఁబ్లుతమనంగ నమరియుండు.

73

ప|| మరియు నాయంగంబులకు హస్తప్రమాణంబెట్టిదనిన -

అ||వె|| తాళవేళయందుఁదదనుద్రుతానకు
హస్తమెత్తిచఱచునట్టిమట్టు
ద్వ్యంగుళప్రమాణ మంగీకరించిరి
యరయ శ్రీనదాశివావనీంద్ర.

74

కం|| చతురంగుళప్రమాణము
ద్రుతమునకు హస్తమెత్తుదురుభరతజ్ఞుల
విరతంబగుతాళక్రియ
లతికెడుతరి శ్రీనదాశివావనీరమణ.

75

కం|| 'జాతుల నేనిటఁబుట్టిన
యాతలఘువులకుఁ దత్తదక్షరకాల

ద్యోతితకరప్రమాణ
భ్యాతులఁదగు శ్రీసదాశివావనీరమణా. 76

కం॥ తత్తజ్జాతిలఘుద్విగు
ణోత్తరహస్తప్రమాణమొగిఁద త్తజ్జా
త్యుత్తమగురువులకొప్పును
దత్తాద్భక్తిర్తితతి సదాశివస్మవతీ. 77

కం॥ ఒగిఁద త్తజ్జాతిలఘు
త్రిగుణితహస్తప్రమాణదీప్తంబగుచున్
దగుఁ ద
కగణంబు సదాశివేంద్ర ఘనగుణసాంద్రా. 78

వ॥ గ్రహప్రాణంబెట్టిదనిన.

క॥ వెలయునతీతానాగత
ములనమరియును నమవిషమములనగ్రహంబున్
నలుఁదెఱఁగుల నవితాళం
బులమెలఁగు సదాశివేంద్ర భోగను రేంద్రా. 79

ష॥ తల్లక్షణంబెట్టిదనిన —

కం॥ గీతము వెనుక నెతాళము
నాతతగతినడువఁజేపి యటనొకనరిగా
గీతముఁ దాళముఁ దీరిన
నతీతమదియగు సదాశివావనీనాథా. 80

కం॥ తాళము వెనుకను గీతము
నోలిగనడిపించి తుదను నొకటిగఁదీర
వాలాయమదియనాగత
మాలింపున్ము శ్రీసదాశివావనీరమణా. 81

కం॥ ఒకసారి గీతతాళము

నకలంకత మొద్దలు పెట్టి యదియొక ఫరిగా
నుకరముగ వీర సమమని
ప్రకటించు సదాశివేంద్ర పార్థివచంద్రా.

82

గీ॥ తాళగీతంబులొకటియైతప్పకున్

లేక తుద మొదళ్ళను విషమైకగతుల
నమరి నడచిన విషమాఖ్యమగుగ్రహంబు
తనరునందురు నటులు సదాశివేంద్ర.

83

కం॥ విషమసమానాగతములు

విషయములగుఁ దాళములకు వేవేలై నక
విషయంబుగాదతీతము
ధిషణమతి సదాశివేంద్ర దీప్తిదినేంద్ర

84

వ॥ జాతిస్వరూపంబెట్టిదనిన.

కం॥ చతురశ్రత్యశ్రంబులు

నతతోజ్వలమిశ్రఖండసంకీర్ణలనక
జతఁగూడి తాళజాతులు
తతగతి నై దొప్పు శ్రీనదాశివరమణా.

85

కం॥ ఆజాతులైదు భూసుర

రాజవిషణిశూద్రసంక రాహ్వయములతో
రాజులుఁగ్రమమునందత్త
ద్రాజతభేదమున శ్రీనదాశివనృపతీ.

85

కం॥ చతురక్షరకాలాన్విత

నితలలఘుస్ఫురితమగుచు వెలయుచునుండు
చతురశ్రజాతి యనినం
తమును జెప్పదురు శ్రీనదాశివనృపతీ.

86

కం॥ లలితపడక్షరకాలా

కలితలఘుస్ఫారమగుచుఁ గాలుచునుండుక
విలసత్ప్రకంబనిపె
ద్ధలుకడుఁదాఁబల్కుదురు నదాశివభూపా.

87

కం॥ సప్తాక్షరకాలాన్విత

దీప్తలఘుస్ఫురితమగుచుఁ దిరమైవెలుఁగుక
సప్తాశ్వుగతినిమిశ్రం
బాప్తావన శ్రీనదాశివావనీకమనా.

88

కం॥ పంచాక్షరమితకాల

న్వంచితలఘుకలితమగుచు నమ్మతమగుచుక
పెంచును మోదము ఖండం
బెంచక విను శ్రీనదాశివేంద్రప్రవరా.*

89

కం॥ సతతనవాక్షరకాలా

న్వితలఘునంయుక్తమగుచు విలసిల్లుననా
రతమై సంకీర్ణంబది
రతదాన నదాశివేంద్ర రాజేంద్రమణి.

90

కం॥ అక్షరమున నేమన్నను

వీక్షింపననుద్రుతంబు వెలయఁగనారె
డక్షరములు ద్రుతమనఁదగు
క్షయముగ శ్రీనదాశివావనీరమణా.

91

కం॥ జాతులకన్నిటికిని వి

ఖ్యాతములై మీరు నాద్రుతానుద్రుతములే

* ఇంద్రజాలిలక్షణమునవివరించు పైపద్యము మాతృకలోనిదికాదు. ఈ ఇంద్రజాలిలక్షణము మాతృకలో నివ్వబడలేదు. అట్టివికపోవుట ప్రామాదిక మనితలంది గ్రంథాంతరసహాయము ననర్హునిని మేముఁగూడ సదాశివాంకిత ముగానే నిచ్చుట ఖేచ్ఛియున్నారము.

భాతిగ నొక్కవిధాన న
దాతనసత్కీర్తి శ్రీసదాశివమూర్తి. 92

కం॥ లాలితగురుష్టుతంబుల
కాలంబులు తత్సమ స్తమనజాతిలఘు
శ్రీలంగనుంగొని తెల్పుదు
రాలింపుము శ్రీసదాశివావనీభరణా. 93

కం॥ దానసానుద్రుతస్థితా
స్థానీయములై నతాశతతులొప్పునహీ
నానుద్రుతముఖపంచాం
గానూనములై సదాశివావనీనాథా. 94

కం॥ ఎనంగననుద్రుతకంటెను
బొనంగు నెయల్పాంగ మిందుఁబ్లుతకంటెనునిం
పెనలారు నెయధికాంగ
ప్రసరణము సదాశివేంద్ర పంటకు లేంద్రా. 95

వ॥ కళాప్రాణంబెట్టిదనిన —

కం॥ కళయనమూడువిధంబుల
వెలయును నేకకళయన ద్వికళయనంగా
వలనొప్పజతుష్కళయన
దళితాహితవీర శ్రీసదాశివధీరా. 96

కం॥ ఏకకళ యధాక్షరమగు
నాకళక్రియతోడ హెచ్చనటురెట్టించగా
మేకొనిద్వికళయటంచుగా
జేకొనిరి సదాశివేంద్ర శ్రీగుణసాంద్రా 97

గీ॥ ద్వికళహెచ్చించి క్రియతోడద్విగుణితంబు
గానొనర్చినయది చతుష్కళయటంద్రు

తాళకాలజ్ఞులగు భరతజ్ఞమణులు
దానవిజితశీలీంద్ర సదాశివేంద్ర.

98

వ! లయలెఱుగించెద నాకర్ణింపును

అ॥వ॥ నృత్తగీతవాద్యనిర్ణీతగతులొక్క
సమముగాను నడవసాగెనేని
యదియ లయయటంచు నాద్యులుఁదెల్పుదు
రాశయాప్తశివ సదాశివేంద్ర.

99

క॥ ద్రుతమధ్యవిలంబములన
మతిమంతులు లయకు మూఁడుమార్గంబులున
మృతిఁగలవని తెల్పుదురా
తతకీర్తికలాపశ్రీసదాశివభూషా.

100

క॥ తాళయధాక్షరకాలము
తాలిమితోఁగ్రియలతోడఁ దప్పకనడవ
వాలాయనుది విశంబము
ధీలలిత సదాశివేంద్ర దీప్తిదినేంద్రా.

101

గీ॥ తనయధాక్షరకాలంబు తత్క్రియలను
దప్పకెప్పటిరీతిని దనరినడువ
దానిరెట్టించితగ్గ మధ్యలయయఁచుఁ
దజ్జలాడుదురయ్య సదాశివేంద్ర.

గీ॥ మధ్యలయఁదగ్గి రెట్టించమర్దదుతాఖ్య
కాల మొప్పుయధాక్షరకాలమరయఁ
గ్రియలతోడప్పకెప్పటిక్రియలనడచి
చెలఁగునవ్వేళః శ్రీసదాశివస్వపాల.

102

వ! ఇఁక యరిత్రాణులు సహచరమున నడవరింపుము.

కం॥ సమయన ప్రోతోవహయన
విమలపుగోపుచ్చయనఁగ వితతమృదంగో
పమవేదిమధ్యవిషమో
ద్యమయననారై సదాశివా యతులొప్పుక * 104

ఆ॥ వె॥ గొప్పయంగమైనఁగురుచయంగంబైనఁ
దాశములకునెల్లతావులందు
వరుసనొక్కరీతివర్తించెనేనియుఁ
దగుసమయతియన సదాశివేంద్ర. 105

ఆ॥ వె॥ మొదటఁగురుచయంగములుఘటియించి
గొప్పయంగకములుఁ గొననుఁగూర్చి
తాళమిట్లునడువఁ దనరుప్రోతోవహా
ఖ్యయతియన సదాశివావసేంద్ర. 106

ఆ॥ వె॥ గొప్పయంగములనుఁ గుప్పించి మొదటను
సైకమైన యంగజాల మెల్లఁ
గొననుఁగూర్చినడుప గోపుచ్చయతియని
తజ్జలాడుదురు సదాశివేంద్ర. 107

గీ॥ తుద మొదళ్లనల్పాంగపదముములుంచి
నడుమనధికాంగ మొనగూర్చి నడిపిరేని
దానిఁబల్కిరినటులు మృదంగయతియ
టంచు నిక్కంబుగ సదాశివావసేంద్ర. 108

గీ॥ గొప్పయంగంబులాద్యంతకోణములను
నడుమనల్పాంగమతికించి నడిపిరేని
దానిఁబల్కిరివేదిమధ్యయతియంచుఁ
దజ్జలై నట్టినటులు సదాశివేంద్ర. 109

* యతులు:- సమయతి, ప్రోతోవహయతి, గోపుచ్చయతి, మృదంగయతి, వేది
మధ్యయతి విషయతి, యనఁజారు విధములు.

గీ॥ దొడ్డుకొంచెంబులన్నట్టి తొడునులేక
యంగమెట్టిదైన యాద్యంతమధ్య
సీమలనుగల్గి తాళంబుచెలఁగెనేని
తనరు విషమయతియన నదాశివేంద్ర.

110

వ॥ ఇవ్విధంబున నిరూపితంబులైన కాలాదినవవిధప్రాణ
లక్షణంబులకర్ణించి యవలనిరూపణీయంబైన దశమప్రాణంబైన
ప్రస్తారంబునకు లక్షణంబెట్టిదనిన, తల్లక్షణశ్రవణకుతూహలాయత్త
చిత్తంబునంబోదలుచుఁదన్నిరూపణంబు నవిస్తరంబుగాఁదేటఁబడ
గావించి యెఱుంగించుమనుటయు —

ఉ॥ ఉత్కటరత్న కాంచనము భోజ్యలవాంఛితవస్తుచాత్యతా
త్యుత్కలికామహోన్నతిముహూరచితాతి బహుకృతిస్ఫుర
న్నుత్కలనప్రసాదగుణభూషితభాషితశేషభావభాగ్న
త్కవిరాజరాజబహుసత్కృతసత్కృతిహరనాయకా.

111

కం॥ అహిరాట్సరభుజార్గళ
నిహితోజ్వలనిశితసుధృఢనిస్త్రింశాగ్ర
ప్రహృతివినిర్దళితాహిత
మహిపపిచండిలపిచండమంగళగండా.

112

సగ్విణి॥ తీర్థపాదప్రియాతిస్ఫురత్పాదప
ద్యాభిభాగభవ్యసద్వృప్తరోచిర్భరా
తీర్థసంపర్కశుద్ధాంతరాసంతతా
భ్యర్థిదారిద్ర్యగాఢాంధకారాకుణా.

113

ఇది శ్రీమద్రామభద్రభద్రాయతకరుణాకటాక్షవీక్షణాతిశయనం
లబ్ధసారస్వతవిచిత్ర పోలూరి యోబయామాత్య
పుత్ర సకలసజ్జనవిధేయ గోవిందనామ
ధేయప్రణీతంబైన తాళదశప్రాణ
ప్రదీపికయను మహాభరత
లక్షణకావ్యంబునందు
ప్రథమశ్వాసము.

శ్రీ రామార్పణమస్తు.

శ్రీరస్తు.
శుభమస్తు.

తాళదళప్రాణ ప్రదీపిక.

ద్వి తీ య క్వా స ము.

కం॥ శ్రీరమణీమృదుచరణాం
భోరుహవిన్యాసగళితభూరిమరందా
సారఘమంఘుమితామో
దాదూఢాగార శ్రీనదాశివధీరా.

1

కం॥ తాళదళప్రాణంబులు
బాళిని వివరించు పద్యపద్యంబరయక
లాలితభవదీయాంకిత
కీలితముగఁ జేతుఁజి త్రగింపుము ప్రేమక.

2

వ॥ ఇట్లు కాలాదినవవిధప్రాణంబుల నిరూపించితి. ఇంకఁ
బ్రస్తారంబను దళమప్రాణంబు తాళదళప్రాణంబులలోన మిగులశేఖ
రంబై బహుప్రకారంబులవిలసిల్లు. తల్లక్షణంబు వేర్వేర నవి స్తరం
బుగా వివరించెదఁగర్హరసాయనంబుగా నాకర్ణించి సావధానంబుగాఁ
జిత్తంబున నవధరింపుము —

సీ॥ చతురశ్రజాతికిఁ జక్కగా మొదటింట
ద్రుత మొక్కటి యిడి యాద్రుతమునంద
రిండ్ల కేకోత్తరవృద్ధిగా మెచ్చించి
తగమహత్తోనరించి తద్దఁగూర్పు
మధికాంగమల్పాంగమనుబుద్ధి నాయంగ
ములకెల్లఁగుడియెడమలను నిలిపి
కాలక్రమంబునఁ గావలసినయంత
యంగకశ్శ్రేణి నమంచితముగఁ

అ॥ దగననుద్రుతాదితదనుద్రుతైకోత్త
రాతివృద్ధి యితరజాతులకును

దనర నంగపంక్తిః దగునట్లువ్రాయంగ
ధర్మసాంద్ర శ్రీ సదాశివేంద్ర.

3

వ! సంఖ్యలక్షణంబెట్టిదనిన —

సీ॥ అంత్యముపాంత్యతుర్యములు షష్ఠంబును
సంఖ్యజేసిన విప్రజాతిసంఖ్య
యంత్యముపాంత్యపడర్కపర్వములు
సంఖ్యఁగూర్చిన రాజజాతిసంఖ్య,
యనువొంద నంత్యముపాంత్యమునీంద్రమూ
ర్చనలుఁగూర్చిన వైశ్యజాతిసంఖ్య,
యంత్యముపాంత్యశరావతారతిథులు
జితఁగూర్చినను శూద్రజాతిసంఖ్య,

గీ॥ యించుకంత్యముపాంత్యవిరించిపర్వ
భములు సంఖ్యకు సంక్షిప్తకమున నిట్టి
యంగకశ్రేణిసంఖ్యలకు నిత్య
మాశఁగూర్పుము మొదట సదాశివేంద్ర.

4

కం॥ అంగశ్రేణులుమీఁదట
శృంగారంబుగ లిఖించి చెలువుగఁగ్రందక
బొంగుచు సంఖ్యలుఁగూర్చిన
రంగగును సదాశివేంద్ర రాజసుకేంద్రా.

1

— ॥ పాతాళసంఖ్య ॥ —

గీ॥ అంత్యమంత్యోపరిగృహముపాంత్యమాదిఁ
గాఁగఁదజ్జాతిసంఖ్యప్రకారమునను
సంఖ్యఁగూర్పంగఁ బాతాళసంఖ్య మొదటఁ
తెలఁగు నూర్ధ్వాశ్రీసదాశివమహేశ.

1

కం॥ అనయంబంత్యోర్ధ్వశయ
మనువుగఁ బాతాళసంఖ్యకమరింపఁదగు
గనివ్రాయు మీఁదలఘువునే
తనదగు మహదాళ శ్రీనదాశివధీరా.

వ॥ అంగశ్రేణిసంఖ్యాదిఫలలక్షణంబెట్టిదనిన —

సీ॥ అంగపంక్తులక్రిందనమరిన సంఖ్యలుఁ
గనియామహత్తుకంగ్రంబులునిలిచి,
ప్రస్తరించిననెన్ని భవ్యతాళంబులుఁ
గల్గె నటన్న సంఖ్యకుఫలంబు,
ప్రస్తారములుఁజూచి బ్రాహ్మణకులమైన
ద్రుతలఘుగురువులు ప్లుతములిన్ని

గీ॥ యిన్ని యితరకులమైన నిన్నిద్రుతలు
యనుద్రుతలు నిన్నియంచును నమరుచుండు
లఘుగురుప్లుతలిన్ని లీలలమెలంగు
ననుచు నాయాయిజాతిక్రమంబు
చేతఁ బాతాళసంఖ్యరంజితఫలంబుఁ
జెవుము చెరుకూరి నదాశివనృపాల. *

8

— ॥ ఇచ్ఛాపాతాళలక్షణము ॥ —

సీ॥ అశాంత్యమొక్కటి యాదినిలిఖించి
వెండియంత్యమొకటి వేసిమఱియు,
నాయాయిజాతి సంఖ్యాక్రమంబులసంఖ్యఁ
దగఁగూర్చ నిష్టపాతాళసంఖ్యఁ

* ఈ సీసపద్యమందు సీసపాదములు మూడేకస్వించుచున్నవి. గీతిపాదములు మాత్రము అఱుకస్వించుచున్నవి. గీతిపాదములొంటిలోను మొదటి రెండు పాదములు మార్కలో నీ క్రిందిధనుగాఁగన్నడుచున్నవి. “యిన్నియంచు నితరకాములైన, నిన్నియను దృతినిదృఢం”

యిన్నిద్రుతాంతము లిన్నిలఘుతము
లిన్నిగుర్వంతము లిన్నిష్టుతము
లున్నయంత్యములంచునురుజాతినంఖ్యల
విప్రజాతికి నెంచి వేఱుజాతి

గీ॥ కతులితానుద్రుతాంతద్రుతాంతలఘుయు
తాంతగుర్వంతరమ్యష్టుతాంతతాళ
చయము లిన్నిన్నియనిపల్కఁజతురులగుచు
దావిఫలములు తెలియు సదాశివేంద్ర. *

9

— ॥ సర్వపాతాళలక్షణము ॥ —

గీ॥ జాతినంఖ్యాకమంబున సకలజాతి
కలితపాతాళసంఖ్యలేకంబుగాఁగ
హఃశిఃజేర్చిన సర్వపాతాళఫలము
లవఘుణించును శ్రీ సదాశివస్వపాల.

10

వ॥ మఱియుఁ దాళప్రస్తారంబు నేయు తెఱంగుఁగెఱుంగించెద.
ఆప్రస్తారంబు నిజప్రస్తారంబనియును, ఖండప్రస్తారంబనియును రెండు
విధంబులై యుండు. అందు మొదటిప్రస్తారంబు నిరూపించి పిమ్మట
ఖండప్రస్తారంబు వివరించెద. అదియటుండనిమ్ము. ఆ మొదటి
నిజప్రస్తారంబన్నది చతురశ్రత్ర్యశ్రాదిపంచజాతిభేదంబులచేత

* ఈ సీసపద్యములోని గీతియొక్క మొదటి రెండుపాదములు చాత్యకలో దుర్గ్ర
హవిభాగము క్తమై యాక్రిందిరీతిని కానబడుచున్నది. “కతులితాను
ద్రుతాంతలఘుయుతాంతగుర్వంతరమ్యష్టుతాంతతాళ”. పై సీసపద్యము
నందుఁ జతురశ్రజాతికంఠంబులైన ద్రుతలఘుగుర్వంతరంబులప్రసక్తిఁ దెచ్చి
తదితరజాతికి నంగంబులైన అనుద్రుతద్రుతలఘు గుర్వంతరంబులను పైదిం
టిని శీర్షోనవలసిన యాగీతిపాదములయందు రెంధనయంగలైన “ద్రుతం
బును” వదలి యితరాంగములను మాత్రము శీర్షోనుటచే నీయపపాత
మేర్పడినది. వ్రాయసగాని ప్రామాదికముచేఁగాఁజోలు విలు ప్రకృతైన “ద్రుం
తాంత” యనుశబ్దమును చేర్చుకొనుటచే పై రీతిగఁతాళము నభరింపఁబడినది.

పంచవిధంబై యుండు. మఱియు బ్రాహ్మణక్షత్రియాదిజాతులలోన
క్షత్రియాదిజాతులకంటెను బ్రాహ్మణజాతి శ్రేష్ఠంబై నిర్మలంబై
యుండుకరిణిఁ జతురశ్రాదిజాతులలోను ద్రవ్యశ్రాదిజాతులకంటెను
జతురశ్రజాతి భిన్నలక్షణంబై శేఖరంబై చల్లదనంబునన్వలయు,
క్షత్రియాదిజాతీయజనులకన్నను బ్రాహ్మణజాతీయజనుండు బ్రహ్మ
చర్యాద్యాశ్రమచతుష్టయంబుచేత గరిష్ఠంబై తనరునట్లు త్ర్యశ్ర
జాతీయాదిప్రస్తారంబులకంటె భిన్నప్రకారంబై ద్రుతాదిచతురంగ
నమేతంబై చతురశ్రజాతీయప్రస్తారంబు నుకరంబై విలసిల్లు. చతు
రశ్రప్రస్తారంబు చతురంగనమేతంబనియును, జతురశ్రజాతీయందు
ద్రుతాదిచతురంగంబులేకాని యితరాంగంబు చొరదనియును బల్కు
టకు వ్యవహారసాధనంబెద్దియనినఁ జతురశ్రంబనియెడు విప్రజాతి
నామధేయంబే జ్ఞాపకంబై తత్సాధనంబై విలసిల్లు. అది యెట్లున్నఁ
జతురశ్రంబన్న చోటనశ్రంబని యంగంబునకు నామధేయంబై యొప్పుఁ
గావునఁ జతురంగంబులఁగలది చతురశ్రంబని చతురశ్రజాతికి నామ
ధేయంబయ్యెనని చతురశ్రశబ్దంబునకుఁ జతురంగప్రాధాన్యవ్యవ
హారద్యోతనసామర్థ్యంబుఁగలదని తెలియవలయు. అదియట్లుండ
మఱియు వైశ్యాదిజాతులకంటె క్షత్రియజాతి యుత్తమంబై నకరణిఁ
ద్రవ్యశ్రాదిజాతులలోను మిశ్రాదిజాతులకంటెను ద్రవ్యశ్రజాతి యధి
కంబై తనరుచుండు. అట్టి క్షత్రియజాతిపురుషుండు వైశ్యజాతీ
యాది పురుషులకంటె నలభ్యసంపాదనవిపత్తిప్రవీకారపురుష
ద్రవ్యసంపత్తిదేశకాలవిభాగకార్యసిద్ధులనియెడు పంచాంగంబు
లచేతఁ బ్రబలుండు నట్లు మిశ్రాదిజాతులప్రస్తారంబులకంటెను
ద్యౌశ్రజాతీయప్రస్తారంబునుదుితాదిపంచాంగనమేతంబై శేఖ
రంబై యొప్పు. చతురంగంబులు రాజులకు విహితంబులు కాని
యన్యులకెట్లున్నఁ బంచాంగచతురంగంబులోనఁ బంచాంగంబులు
క్షత్రియునకు త్తమకరణంబులై వెలసియుండు, నదియెట్లున్నఁ జతు
రంగంబులు పంచాంగంబులచేతఁగాని కలుగనేరదను నెవంబునం
జేసి చతురంగపంచాంగంబులలోనఁ జతురంగంబు సంగంబై

యప్రధానంబునై పంచాంగంబునంగియై ప్రధానంబునై విలసిల్లు. అదియెట్లున్న నంగంబై న చతురంగంబు బహిరంగంబును నంగియైన పంచాంగంబుతరంగంబై తేజరిల్లుగావున “అంతరంగబహిరంగ యోరంతరంగం బలీయః” అను న్యాయవచనంబుగలుగుటంజేసి పంచాంగంబులే రాజులకవశ్యనంగాప్రధానంబులై యుత్తమంబులైనట్లు యనుదుితాదిపంచాంగకంబులులేక దుితాదిచతురంగంబులు కలుగవుకావునఁ జతురంగంబుకంటె బంచాంగంబులునైయుండునని క్షత్రియజాతికిఁ(1) బంచాంగప్రధానంబును జతురశ్రీజాతికిఁజతురంగప్రధానంబును సిద్ధంబైయుండు. చతురంగంబులు దుితాదికంబులుగానున్నను ననుదుితాదికంబులుగారావొకొయని శంకింపఁదగదు. అందులకు లోకవ్యవహారంబే సాధనంబని తెలియఁదగు. అదియునుంగాక రాజార్థంబులైన పంచాంగంబులు వైశ్యజాతీయపురుషులకెట్లమరుననిన “యథారాజాతథా ప్రజా” అనున్యాయంబుచేత రాజజ్ఞకులోనైన జనులకందఱికిని రాజకీయాచారంబవశ్యకర్తవ్యంబుగావున సకలజాతిజనులకును నలభనంపాదనాది రాజపంచాంగంబులవశ్యంబుగావలసియుండునట్లు మిశ్రాదిజాతులు త్విత్యశ్రానురోధంబుగాఁ బ్రవర్తిల్లుటంజేసి తదనుదుితాదిపంచాంగంబులు మిశ్రాదిజాతులకును గలిగియుండుఁగావున మిశ్రాది ప్రస్తారంబులును ద్విత్యశ్రానుగుణంబుగాఁబంచాంగప్రధానంబులై యుప్పుచుండు. ఇట్లు చతురంగపంచాంగభేదంబులచేత రెండు విధంబులైన యానిజప్రస్తారంబు తత్త్వాతీయమాత్రాదిభేదంబులవలన బహువిధంబైయుండు. తత్ప్రపంచంబెట్లున్న, ఆచతురంగపంచాంగప్రస్తారంబులలోనఁ జతురంగప్రస్తారంబు ఏకమాత్ర ప్రస్తారంబనియును, ద్విమాత్రప్రస్తారంబనియును, త్రిమాత్రప్రస్తారంబనియును, మొదటఁదివిధంబయ్యెను. ఏకార్థమాత్రప్రస్తారంబనియును, ద్వర్థమాత్రప్రస్తారంబనియును, త్విర్థమాత్రప్రస్తారంబనియును, చతుర్థమాత్రప్రస్తారంబనియును, చతురర్థమాత్రప్రస్తారంబని

(1) క్షత్రియజాతియన నిచట త్త్వైకజాతియనియర్థము.

యును, పంచమాత్ర పంచార్థమాత్రీ, షడ్మాత్రీ షడర్థమాత్రీప్రస్తారంబులనియెడు నిర్విధంబున నంగ శ్రేణిప్రకారంబు ఒహువిధంబై చెల్లుచుండు. మఱియు పంచాంగప్రస్తారంబు త్ర్యశ్రాది జాతిభేదంబులచేతను నాలుగు విధంబులయ్యెను. అర్థమాత్రీప్రస్తార, ఏకమాత్రీప్రస్తార, ద్విమాత్రీప్రస్తార, త్రిమాత్రప్రస్తారంబులనుచు నొక్కొక్కజాతికి నాల్గువిధంబులగుటంజేసి నాల్గుజాతులయందును ఏడు నాఱుప్రస్తారంబులుగ లిగియుండు. చతురంగ ప్రస్తారంబులు మూఁటితోఁగూడ నిజప్రస్తారంబు యేకోనవింశతిభేదంబులంబవ ర్తిల్లు. అందు మఱియు త్ర్యశ్రాది జాతీయపంచాంగప్రస్తారంబులలో నక్షరకాలభేదంబున నన్నియు నన్ని విధంబులై యుండు. ఎట్లన్న నందులో మొదటత్ర్యశ్రీప్రస్తారంబులో నర్థమాత్రప్రస్తారంబును, అర్థపాదమాత్రప్రస్తారంబును, అర్థార్థమాత్రప్రస్తారంబును, అర్థార్థపాదమాత్రప్రస్తారంబును, ఏకమాత్రప్రస్తారంబును, ఏకపాదమాత్రప్రస్తారంబును, ఏకార్థమాత్రప్రస్తారంబును, ఏకార్థపాదమాత్రప్రస్తారంబును, ఏకార్థార్థమాత్రప్రస్తారంబును, ఏకార్థార్థపాదమాత్రప్రస్తారంబును, ద్విపాదమాత్రప్రస్తారంబును, ద్వ్యర్థమాత్రప్రస్తారంబును, ద్వ్యర్థపాదమాత్రప్రస్తారంబును, ద్వ్యర్థార్థమాత్రప్రస్తారంబును, ద్వ్యర్థార్థపాదమాత్రప్రస్తారంబును, త్రిమాత్రప్రస్తారంబును, త్రిపాదమాత్రప్రస్తారంబును, త్త్యర్థమాత్రప్రస్తారంబును, త్త్యర్థపాదమాత్రప్రస్తారంబును, త్త్యర్థార్థమాత్రప్రస్తారంబును, త్త్యర్థార్థపాదమాత్రప్రస్తారంబును, చతుర్మాత్రీప్రస్తారంబనియును, అనుద్యుతైకోత్తరంబై నయంగ శ్రేణిప్రకారంబునఁద్యశ్రీప్రస్తారంబనేకవిధంబై యుండు మిశ్రీప్రస్తారంబన్నది, అర్థమాత్రీప్రస్తారంబనియును, అర్థపాదమాత్రీప్రస్తారంబనియును, అర్థార్థమాత్రీప్రస్తారంబనియును, అర్థార్థపాదమాత్రీప్రస్తారంబనియును, అర్థత్రీయమాత్రీప్రస్తారంబనియును, ఏకమాత్రీప్రస్తారంబనియును, ఏకపాదమాత్రీప్రస్తారంబనియును, ఏకార్థమాత్రీప్రస్తారంబనియును, ఏకార్థపాదమాత్రీప్రస్తారంబనియును, ఏకార్థార్థమాత్రీప్రస్తారంబనియును, ఏకార్థార్థ

మాత్రప్రస్తారంబనియును, ద్విమాత్రప్రస్తారంబనియు ననుచుఁ ద్యోశంబునుంబోలె మిశ్రప్రస్తారంబనేక విధంబైయుండు.

ఖండజాతిప్రస్తారంబన్నది, అర్థమాత్రప్రస్తారంబనియును, అర్థపాదమాత్రప్రస్తారంబనియును, అర్థద్వయమాత్రప్రస్తారంబనియును, ఏకమాత్రప్రస్తారంబనియును, ఏకపాదమాత్రప్రస్తారంబనియును, ఏకార్థమాత్రప్రస్తారంబనియును, ఏకార్థపాదమాత్రప్రస్తారంబనియును, ఏకార్థద్వయమాత్రప్రస్తారంబనియును, ద్విమాత్రప్రస్తారంబనియును, ద్విపాదమాత్రప్రస్తారంబనియు నిత్యైఘంబున ఖండజాతిప్రస్తారంబు మిశ్రజాతిప్రస్తారంబునుంబోలె బహువిధంబైయుండు.

మఱియు సంకీర్ణప్రస్తారంబన్నది, అర్థమాత్రప్రస్తారంబనియును, అర్థపాదమాత్రప్రస్తారంబనియును, అర్థద్వయమాత్రప్రస్తారంబనియును, అర్థద్వయపాదమాత్రప్రస్తారంబనియును, అర్థత్రయమాత్రప్రస్తారంబనియును, అర్థత్రయపాదమాత్రప్రస్తారంబనియును, అర్థచతుష్టయమాత్రప్రస్తారంబనియును, ఏకమాత్రప్రస్తారంబనియును, ఏకపాదమాత్రప్రస్తారంబనియును నీక్రమంబున సంకీర్ణప్రస్తారంబు ఖండప్రస్తారంబునుంబోలె బహువిధంబైయుండు. ఇట్లు చతుర్విధంబులైన పంచాంగప్రస్తారంబులు కాలభేదంబున భిన్నభిన్నప్రకారంబులై యన్నియు నన్నివిధంబులై యొప్పుచుండు. ఇదియునుంగాక త్ర్యశాదిజాతులయందుఁగల్గు ప్రస్తారంబులలో ననుద్రుతపెఱ(1) ప్రస్తారంబేల లేదన్న ననుద్రుతంబునకుఁ గ్రిందిభేద్యంబైన యల్పాంగంబు త్ర్యశాదులయందు లేదుగాన నాజాతులలోనఁ బాదమాత్ర ప్రస్తారంబు లేదయ్యె. (2)విప్రజాతియందుఁగల్గు ప్రస్తారంబులలో ద్రుతపెఱప్రస్తారంబేల లేదన్న నాజాతియందు

(1) అనుద్రుతమునకంటె తక్కువైనయంగములుకల ప్రస్తారంబని య్యర్థము.

(2) అనుద్రుత జాతియని యర్థము.

ద్రుతంబునకుఁ గ్రిందియల్పాంగంబుగాని దానికంటె నల్పాంగంబు
గాని లేదుగాన ద్రుతమునకుం గ్రిందిభేద్యంబైన యంగంబు
లేదయ్యె. అట్లుగావున తజ్జాతీయార్థమాత్రద్రుతప్రస్తారంబు లేదని
తెలియవలయు.

ఇట్లు బహుప్రకారంబైన ప్రస్తారంబునకుఁ గార్యంబేమియనినఁ
బంచజాతీయంబులైన తాళంబులనంతంబులుగావున నిన్నిమాత్రల
మహత్తులిఖించి ప్రస్తరించిన నెన్ని తాళంబులు పుట్టుననియెడి తాళ
సంఖ్యాజ్ఞానంబు ప్రస్తారంబునఁగాని గలుగ నేరదుగావున నట్టి ప్రస్తా
రంబునేయు నేర్పేర్పఱిచెద నాకర్ణింపుము —

సీ॥ ఏ జాతిలోనైన నెనగిప్రస్తారయో

గ్యంబులై నట్టి యంగములునిలిపి
యందులోభేదింపనైన యంగముక్రింద
నల్పాంగము ఘటించియందుశేష
మక్షరకాలక్రమానుకూపంబుగా
నొగిమహత్తోనరించ యోగ్యమైనఁ
యొనరించి తద్వామముననిల్పి త తేష
మజ్ఞేనా యట్లుమహత్తుకేయ,

గీ॥ దగినఁగావించియదియును దానిశేష

మధికమల్పాంగకమనుచు నాకుడినినె
డమను నిడి యథాంగము యథాంగమువ్రాయఁ
దగును బ్రస్తారములను సదాశివేంద్ర.

11

గీ॥ ఇటుల సర్వద్రుతాంత స్ఫుటములగుచు

విప్రజాతినీ ప్రస్తారవిధములమరు
నట్లువెలయునర్వాంతము ననుద్రుతాంత
మగు నితరప్రస్తారములు సదాశివేంద్ర.

12

గీ॥ అగ్రజాతీకినల్పాంగ మగుద్రుతంబె
యితరజాతులకల్పాంగ మీయనుద్రు
తంబె యవిదక్క నల్పాంగకంబులేదు
తలఁపఁబ్రస్తారములను నదాశివేంద్ర.

13

ప॥ ప్రస్తారంబునకు నులభంబుగా నొక్కవిశేషంబెఱుంగిం
చెద, నది యెట్టిదనిన—

సీ॥ చతురశ్రజాతీయచారులఘువుక్రింద
ద్రుతములురెండు పొందుగఘటిల్లుఁ
ద్యృశ్రజాతీయమా తగలఘువుకుఁగ్రింద
మూఁడుద్రుతంబులు మొనసియుండు
మిశ్రజాతీయసమ్మితలఘువుకునిల్చు
ద్రుతములు మూఁడనుద్రుత మొకటియు
ఖండజాతీనిగల్గు ఘనలఘువుకుఁగల్గు
ద్రుతములురెండునుద్రుత మొకండు

గీ॥ లలితసంకీర్ణజాతీయలఘువుక్రింద
ద్రుతములొకనాలుగొకయను ద్రుతమునిల్చు
ననుచుఁబ్రస్తారములు నేయునవసరములఁ
దజ్జలాడుదురయ్య నదాశివేంద్ర.

14

ప॥ ఇట్లు నిజప్రస్తారంబు నవిస్తరముగావివరించి యింకఁ (1)
దద్భేదంబైన ఖండప్రస్తారంబు సప్రపంచంబుగా నిరూపించెద. అది
యెట్టిదనిన నాఖండప్రస్తారంబిన్నిమాత్రలనిజప్రస్తారంబులోన నిట్టి
యంగంబులేని తాళంబు లెన్నియనియు నిన్నిన్నియంగంబులతోఁ
గూడినతాళంబు లెన్నిన్నియనియు నుద్దేశించి ప్రత్యేకంబును నకల
ప్రస్తారంబులయందును ఖండఖండంబులుగానెత్తి ప్రస్తరించుటంజేసిఖం
డప్రస్తారంబును నామధేయంబునంబరగె. అట్టి ఖండప్రస్తారంబు హీన

(1) దద్భిన్నమైన యిది శాధుపాఠము.

ప్రస్తారంబనియును, యుక్తప్రస్తారంబనియును రెండువిధంబులై వర్తిల్లు. అందు హీనప్రస్తారయుక్తప్రస్తారంబులు చతురంగపంచాంగభేదంబున మఱియు నిరుదృఢంబై యుండు, నందు జతురంగహీన (1) ప్రస్తారంబు సర్వద్రుతాంతంబనియును నుద్దిష్టాదికసర్వద్రుతాంబనియును ద్వివిధంబై యుండు. పంచాంగహీనప్రస్తారయుక్తప్రస్తారంబులు సర్వానుద్రుతాంతంబులనియును నుద్దిష్టాదికసర్వానుద్రుతాంతంబనియును రెండుహరువులంబవర్తిల్లు. అట్టి ఖండప్రస్తారంబునకు నిజప్రస్తారంబునకుంబోలే జాతిమాత్రాదిభేదంబులచేత నెన్నెన్ని భేదంబులుతోఁచునో యన్నన్ని భేదంబులుఁగల్గియుండు. మరినిజప్రస్తారమునకుంబోలే ప్రస్తారవిధానంబు ఖండంబునకు సమానంబైనను దానికంటె యంత్రాద్యనుసరణాదివిశేషంబులు ఖండప్రస్తారప్రధానంబులై వింతవింతలుగాఁ గొన్ని దీనికిఁగలుగుటంజేసి యివి ప్రత్యేకంబుగా వివరించవలసియుండె. తల్లక్షణంబెఱుంగించెద నాకర్ణింపుము-

కం॥ ఎన్నెన్ని యగునుయంత్రము

లన్నన్ని విధాలచేతసమరుచునుండు

బన్నుగ ఖండప్రస్తా

రోన్నతవిభవము సదాశివోర్వీనాథా.

15

కం॥ ఇరునాలుగువిధములచేఁ

బరగినప్రస్తారఖండబాహుశ్యము దా

మరిప్రతియంత్రమువేర్వే

రరయ నొకొకటి సదాశివా బహువిధముల్.

16

ప॥ అది యెట్టిదనిన ఖండప్రస్తారంబు యంత్రభేదంబులచేత బహువిధంబైన తెఱంగెఱుంగించెద. అట్లుప్రసిద్ధంబులైన చతురశ్రత్ర్య

(1) చతురంగయుక్తప్రస్తారంబు మాశ్వకలోకేశ్వరముడతడు.

కాగిది పంచజాతీయయంత్రంబు లిరువదినాలుగింటిలోన మొదటని
 రూఢంబులగు చతురశ్రయంత్రంబులు నాలుగింటిలోన మొదటిద్రుత
 యంత్రంబునందు విషమ సమకోష్ఠానురోధంబుగా యంత్రంబుఫలంబు
 లొనంగుచుఁబ్రత్యేకించి ఖండఖండంబుగానుద్దేశించుచు విభజించుటం
 జేసి ద్రుతహీనతాళప్రస్తారంబనియును, ఏకద్రుతయుక్తతాళప్రస్తా
 రంబనియును, ద్రుతద్వయయుక్తతాళప్రస్తారంబనియును, ద్రుత
 త్రయయుక్తతాళప్రస్తారంబనియును, చతుర్ద్వితయుక్తతాళప్రస్తారం
 బనియును, పంచద్రుతయుక్తతాళప్రస్తారంబనియును, షడ్ద్వితయుక్త
 తాళప్రస్తారంబనియును, సప్తద్రుతయుక్తతాళప్రస్తారంబనియును,
 ద్రుతాష్టకయుక్తతాళప్రస్తారంబనియును, నవద్రుతయుక్తతాళప్రస్తారం
 బనియునిట్లుబహుధంగులంబివ ర్తిల్లు. మఱియులఘ్వాదియంత్రంబుల
 మూఁటియందును గ్రీమంబుతోడ లఘుహీనప్రస్తారంబనియును, గురు
 హీనప్రస్తారంబనియును, ప్లుతహీనప్రస్తారంబనియును, ఏకలఘుయుక్త
 ప్రస్తారంబనియును, ఏకగురుయుక్తప్రస్తారంబనియును, ఏకప్లుతయుక్తప్ర
 స్తారంబనియును, ద్విలఘుయుక్తప్రస్తారంబనియును, ద్విగురుయుక్తప్ర
 స్తారంబనియును, ప్లుతద్వయయుక్తప్రస్తారంబనియును, త్రిలఘుయుక్త
 ప్రస్తారంబనియును, త్రిగురుయుక్తప్రస్తారంబనియును, ప్లుతత్రియ
 యుక్తప్రస్తారంబనియును, చతుర్లఘుయుక్తప్రస్తారంబనియును, చతు
 ర్గురుయుక్తప్రస్తారంబనియును, ప్లుతచతుష్టయయుక్తతాళప్రస్తారంబ
 నియు నిట్లు చతురంగ ఖండప్రస్తారంబనేకవిధంబై విలసిల్లు. ఇవ్విధం
 బున నితరక్షత్రియాది (1) జాతీయయంత్రములలోన జాతిచతుష్టయ
 మునకు సాధారణంబైన యనుద్రుతయంత్రంబునందు సబిండునిర్బిందు
 స్థానానుగుణంబుగా యంత్రఫలంబుఁజూచి నిర్దేశించుటంజేసి యను
 ద్రుతయుక్తప్రస్తారంబును యనుద్రుతహీనప్రస్తారంబును తత్తత్తాళ
 సంఖ్యయుక్తంబులై యనుద్రుతయంత్రంబులైన ఖండప్రస్తారంబు
 లనేకవిధంబులై యుండు. తక్కినద్రుతాదియంత్రంబులు నాల్గింటి

యందును యంత్రఫలానురోధనంబుగా నిర్దేశించుటంజేసి క్రమంబుగా దుగ్రీతహీన, లఘుహీన, గురుహీన, పుత్రహీన తాళప్రస్తారంబుల నియు, ఏకదుగ్రీతయుక్త, ఏకలఘుయుక్త, ఏకగురుయుక్త, ఏకపుత్రయుక్త తాళప్రస్తారంబులనియును, దుగ్రీతద్వయదుగ్రీతత్రయ దుగ్రీత చతుష్టయ దుగ్రీతపంచయుక్త తాళప్రస్తారంబులనియును, ద్వీలఘు త్రిలఘు చతుర్లఘు పంచలఘుయుక్త తాళప్రస్తారంబులనియును, ద్వీగురు త్రిగురు చతుర్గురు పంచగురుయుక్త తాళప్రస్తారంబులనియును, ద్వీపుత్ర త్రిపుత్ర చతుఃపుత్ర పంచపుత్రయుక్త తాళప్రస్తారంబులనియు నివ్యధంబున నేకోత్తరవృద్ధిగా నాయాయయంత్రంబుల యందు వింతవింతలుగా ఖండప్రస్తారంబులు బహుప్రకారంబులై ప్రవర్తిల్లు. ఇట్టిఖండప్రస్తారంబు నిజప్రస్తారంబుకంటెఁ బ్రవృత్తించుట యందు విశేషంబుగలుగుటంజేసి వేరుగఁ దల్లక్షణంబు వివరించెద నాకర్ణింపుము.

సీ॥ మాత్రీలనియహమే మరకనే పట్టున

మొదట నెత్తిన తాళమును లిఖించి

యేయంత్రీమాయంత్రీ మెడవకఁజేబట్టి

యాయంత్రమునఁగూర్చినట్టి సంఖ్య

వెంబడి విడువక విప్పాదిజాతికిఁ

దదుగ్రీతాను దుగ్రీతాంతాదినియతి

కుద్దేశవిధమున కొఱపాటలులేక

యుండఁ బ్రస్తారముఋషమతోడఁ

గీ॥ గూర్చినత్తరి గొప్పలు కుఱుచలనుచు

నంగనియమంబులొకచోట నమరు నమరు

నది యెఱుంగుచు జాగ్రత వదలకెపుడుఁ

దజ్జలది కూర్తురయ్య నదాశివేంద్రీ.

17

సీ॥ పుత్రముఖంబులక్రింద దుగ్రీతమైనలఘువైన

గురువైన నిల్పు నెగ్గరయవలదు

గురువొక్కచోట నాల్గు దుశ్రములునిల్చు
 మూడు లఘువులొక చుఁ బ్లుతము నిల్చు
 లఘుయుగ మొకచో మెలఁగు గురునకుఁగింద
 నొకలఘువును దుశ్రయుగశమమరు
 నెడమను భేద్యాంగ మిట్లుండఁగుడినున్న
 భేద్యాంగ మేదైనఁ బెంచుకొనుచు

గీ॥ నేమ మెడలక ఖండంపునియతినిట్లు
 బ్రస్తరింపఁగ నధికమల్పంబుతోటి
 రీతిఁగుడియెడమల నిల్చునీతిమాత్ర
 మందు విలసిల్లును రహిసదాశివేంద్రు॥ 18

కం॥ ఈగతి ఖండప్రస్తా
 రాగోచరమహిమ లితరమగుజాతులకుఁ
 భాగింప నదియనుదుశ్ర
 భాగురమగు సదాశివేంద్ర భాకరభాగా. 19

వ॥ ఇట్టి దాశప్రస్తారంబులు పారావారంబులభంగి నపా
 రంబులై వెలయు, నట్టి పారావారంబుల పారంబులఁగనఁదలంచి
 మహానటపుత్రుండైన హేరంబుండు ప్రస్తరించి తత్తత్తాశప్రస్తార
 పారావారపారంబులిప్పటికింగననేరక యుండు నని పెద్దలాడుట
 నిజంబుగావున నట్టిప్రస్తారంబులంబ్రస్తరించి మనుష్యులెట్లుబారంబు
 గాంతురు. కావున నిట్లు బ్రస్తరింపఁజెప్పిన యుపాయంబుచేతఁ
 గుళాగ్రబుద్ధియైన పురుషుండు నేర్పరియై కుశలుండై కొన్నిప్రస్తా
 రంబులు కావలసినయంత ప్రస్తరించుకొని తౌర్యత్రికవ్యవహారార్థం
 బుగాఁదాశంబులగ్రహించుకొని వ్యవహరింపఁ దగునని చతురులైన
 విద్యన్నటమణులంగీకరింతురిది నిజంబు, నీచిత్తంబున నవధరింపుము.
 ఇంకనట్టోద్దిష్టప్రకారంబెఱుంగించెద. తత్ప్రకారంబెట్టికనిన, ప్రస్తా
 రంబుఁజేసిన నిన్నిమాత్రం దాశప్రస్తారంబులలోన నిన్నవ

తాళంబెట్టిదని యడిగినఁ దన్నున్ బ్రతాళాంగంబుల సంక్రమణసంఖ్యా
క్రమంబుఁ జూచుకొని తత్తజ్ఞాతిసంఖ్యాక్రమంబునఁ దెలియఁజేయుట
నష్టవిధంబనియును, యిన్నిమాత్రలప్రస్తారంబులలోన నిట్టియగంబు
లం గలిగిన తాళంబెన్నవదని యడిగిన నాయుద్దిష్టతాళక్రమంబు
నష్టతాళోదారక్రమంబున(?) నెఱిగించుట యుద్దిష్టవిధంబని యెఱుంగఁ
దగు. అదియుఁ జతురశ్రాదిజాతులకన్నిటికింగలిగియుండు క్రమం
బున నన్నియు నెఱిగించెద నాకర్ణింపుము —

సీ॥ అడిగినసంఖ్య మహత్తునంఖ్యలతోనఁ
ద్రోసి యంత్యోపాంత్యతుర్యములను
గూడి పుతంబునకును భుక్తిరెండిండ్లు
వెంబడిగాఁద్రోసి వెండి గురువు
కలరునంత్యోపాంత్యములఁగూర్చిరెండిండ్లు
భుక్తిఁ ద్రోసి యింపులఁ జెలంగ
లఘువున కొరయిల్లు లలిఁగూర్చి యొకయిల్లె
భుక్తివ్రాయుచుఁ జేతఁ బొసఁగు లెక్క

గీ॥ యింటిలెక్కకుఁదగిన నిడుచుద్రుతలు
మాత్రకొదవకు ద్రుతలనేమరకనిడుచు
నీతెఱంగునఁ జతురంగజాతినష్ట
తాళమెఱిగించఁదగును సదాశివేంద్ర.

20

సీ॥ చతురశ్రతాళసంగతి నున్నలఘు గురు
పుతములఁ గాంచి యాపొల్కినిండ్లు
నవరించిసరియైన సంఖ్యల కవివచ్చె
నని భుక్తులారీతి నమరఁద్రోసి
ద్రుతములఁ గనుఁగొని ద్రుతలివి సరిపోని
లెక్కకువచ్చిన దిక్కులనుచు

మాత్రలకొదవకు మరిద్రుతలని చెప్పి
నరిలెక్కలన్నియు సరివినొక్క

గీ॥ లెక్కగాఁగూర్చియాయంతు లెక్కమొదటి
లెక్కలోద్రోసి మిగిలిన లెక్కఁజూచి
తెల్పఁదగుఁ దాళమీదిక్కుదనుచుఁ
దనరు నుద్దిష్టమునకు సదాశివేంద్ర.

21

వ॥ ఇవి చతురశ్రసప్తాద్యవిధంబులు. ఇంకఁ ద్ర్యశ్రసప్తాద్యవిధం
బులెఱింగించెద —

సీ॥ అడిగినసంఖ్య మహత్తుసంఖ్యను డించి
యంత్యముపాంత్యపడర్కములను
గూర్చి పుత్రానకు గొబ్బననాటిండ్లు
భుక్తికిఁద్రోయుచుఁబొనఁగు గురువు
కంత్యముపాంత్యపక్షాం కముల్ గూడి పెం
బడిగాను భుక్తియాతెడలఁద్రోసి
యంత్యముపాంత్యంబులఱికించి లఘువుకు
భుక్తినిల్గిండ్లు పంచి ద్రుతకు

గీ॥ నొక్కయిలుఁగూర్చి భుక్తియు నొకటిఁద్రోసి
యింటిలెక్కకుఁ జేలెక్క యొంటకున్నఁ
దగు ననుద్రుతమిదంగకొదవకు నదియె
తనరఁద్ర్యశ్రసప్తమిది సదాశివేంద్ర.

22

సీ॥ త్ర్యశ్రతాళమునందుఁ దద్దుతలఘుగు
పుత్రములుఁగని యట్టి పోల్కినిండ్లు
ఐతఁగూర్చిసరివచ్చుసంఖ్యలకివి నిల్చె
ననిఁడెలిపి భుక్తుల నట్లఁద్రోసి
యట యనుద్రుతలున్న నవి నటపోని తె

కలకువచ్చెనని చొక్కముగఁ జెప్పి
కొమరొప్ప మాత్రలకొదవకు లలిద్రుత
లనిఁదెల్పిసరిలెక్కలన్నిఁగూడి

గీ॥ యొక్కటిగఁజేర్చియాలెక్కనొగి మహత్తు
సంఖ్యలోఁద్రోసి తక్కినసంఖ్యఁజూచి
పల్కఁదగు నిట్టితాళమీపట్టుదనుచుఁ
ద్రవ్యశోద్దిష్టమునకు నదాశివేంద్ర.
ప॥ ఇంకమిశ్రనష్టోద్దిష్టంబు లెట్టిదనిన—

23

సీ॥ అడిగినసంఖ్యమహత్తునంఖ్యల నూడ్చి
మొనసి యంత్యోపాంత్యమునిసు కేంద్ర
లనుగూడి ప్లుతమునకనువొంద నేడిండ్లు
త్రోయుచు భుక్తిగుర్తుగ గురువుకు
దీప్తినంత్యోపాంత్యనప్తమంబులఁగూర్చి
యెడపక భుక్తికేడిండ్లఁద్రోసి
లఘువుకంత్యోపాంత్యలాలిత్యముగ భుక్తిఁ
ద్రోచియు నైదిండ్లు ద్రుతకునొక్క

గీ॥ యిల్లెగూర్చియు భుక్తి యొక్కిల్లెత్రోసి
చేతిలోలెక్కనరిపోమి చేతద్రుతమి
తమిది చేలెక్కలేకున్నఁదగుననుదు
తమితమిశ్రమమునకు నదాశివేంద్ర.

24

సీ॥ మిశ్రతాళమునఁగ్రమ్మిన ద్రుతలఘుగురు
ప్లుతములఁగ్రని తొంటిగతిని యిండ్లు
సమకూర్చినరివచ్చు సంఖ్యలకివికలై
ననిభుక్తులెప్పటియట్ల ద్రొబ్బి
యందన్నద్రుతఁజూచి యవిసరిపోని లె

క్కకువచ్చెననుచు నిక్కముగవదరి
పదరకమాత్రకు కొడవకనుదుత
లని సరిలెక్కయాద్యంత మొక్క

గీ॥ యొంటుగాఁ జేర్చి యాసంఖ్యయొగిమహత్తు
సంఖ్యలోద్రొబ్బిచిక్కిన సంఖ్యవట్టి
యిట్టితాళంబులీపట్ల నెనఁగుననినఁ
దనరు నుద్దిష్టమనఁగ నదాశివేంద్ర.

25

ప॥ మరియు ఖండనప్టోద్దిష్టంబులెట్టిదనిన—

సీ॥ అడిగినలెక్కమహత్తులోఁ దోసియం
త్యముపాంత్యపంచమదశమములను
నతికించి ప్లుతమునకై దిండ్లుఁ దోసి భు
క్తికి గురువునకు సంతిమముపాంత్య
శరములుఁగూర్చి నిచ్చలుభుక్తికై దిండ్లు
నడలించి లఘువుకుఁ జక్కగాను
సంత్యముపాంత్యంబు హత్తింది మూఁడిండ్లు
భుక్తిఁ దోసి దుగ్రీతకుఁబూన్చి యంత్య

గీ॥ మొకటిభుక్తియు నొకయిల్లె యొనఁగి చేతి
లెక్కతగ్గ ననుదుగ్రీతలెక్కడించి
మాత్రోకొడవకనుదుగ్రీతమాత్రమునునఁ
దగును ఖండనవృత్తమున నదాశివేంద్ర.

26

సీ॥ ఖండతాళమునఁజక్కఁగ దుగ్రీతలఘుగురు
ప్లుతములఁజూచి యాపోల్కిగృహము
లలవరింపుచు సరియైన సంఖ్యలకివి
కలవనిభుక్తుల కరణఁదోసి
యందనుదుగ్రీతలెంచి యవి సరిపోవని

లెక్కలఁగని యవలఁదెలిసి
యాయనుదుితములే యటమాత్రాదవకు
ననిచెప్పి సరిలెక్కలన్నియొక్క

గీ॥ వస్తువుగఁగూడి యాలెక్కవడిమహత్తు
లెక్కలోద్రొబ్బి నిల్చినలెక్కఁజూచి
మేటియగునిట్టితాళ మీచోటిదనినఁ
దగును నుద్దిష్టమునకు సదాశివేంద్రు.

27

వ॥ ఇఁక సంకీర్ణ జాతీయసప్తోద్దిష్టంబుల నేర్పరించెదనాకర్ణింపుము.

సీ॥ అడిగినసంఖ్యమహత్తు సంఖ్యనుద్రోసి
యంత్యముపాత్యంబునల విరించి
పర్వంబులనుఁగూర్చి పరఁగఁ దొమ్మిదియిండ్లు
భుక్తికిఁద్రోసియుఁబారి గురునకు
సంత్యముపాత్యంబు నావిరించినిఁగూర్చి
భుక్తిఁదొమ్మిదియిండ్లు పాసరఁద్రోసి
యమరించి లఘువుకునత్యముపాత్యంబు
భుక్తికేడిండ్లు సాంపుననుజెనిచి

గీ॥ యొక్కటిఘటించిభుక్తికి నొకటిడించి
చేతిలోలెక్కసరిపోమి చేననుదు
తములఁగూర్చి కొదవకు దుితములెగూర్చు
దగు విమిశ్రాంత్యమున సదాశివేంద్రు.

28

సీ॥ సంకీర్ణ తాళ మెంచఁగ దుితలఘుగురు
పుతములఁగాంచి యీస్థితిని యిండ్లు
(1) నవరించి సరివచ్చు సంఖ్యలకివచ్చె

(1) ఈ సీసపాదము మాతృకలో నీరీతిఁ గానఁబడుచున్నది.

“ఖండించి సరివచ్చు సంఖ్యలకివచ్చె” ఇచ్చట ‘ఖండించి’ అనుపదము అపార్థము నిచ్చుచున్నది. మరియు అతిథంగమునకుఁగూడ కారణమును చెప్పినది.

నని తోసి మున్నటియట్లుభక్తిః
 జూచి యనుద్రుతచోట్లవి సరిపాని
 సంఖ్యలవనుచు నిశ్చయముచేసి
 మాత్రలకొదవకు మలయుననుద్రుత
 లనియును సరిలెక్కలన్ని జేర్చి

గీ॥ (1) లెక్కయొక్కటఁగూర్చి యాలెక్క మొదటి
 లెక్కలోద్రోబ్బి మిగిలిన లెక్కఁగొనుచు
 చక్కనిటువంటి తాళమీచక్కిదనినఁ
 దనరు నుద్దిష్టమనఁగ నదాశివేంద్ర.

29

ప॥ ఇవిధంబున సకలజాతీయతాశవృత్తంబుల సజ్జోద్దిష్టం
 బుల తెఱంగెఱింగించితి. ఇఁకఁజతురశ్రాదిపంచజాతీయమేరులక్ష
 ణంబు లెఱింగించెద. అదియు జాతీలక్షణానుద్రుతద్రుతాది కాంగ
 నిచయప్రధానతంత్రంబులగుటంజేసి యాయంత్రంబులకుఁ గ్రమం
 బుగా ననుద్రుతయంత్రంబనియును (2) ద్రుతయంత్రంబనియును లఘు
 యంత్రంబనియును గురుయంత్రంబనియును ప్లుతయంత్రంబనియును
 వేర్వేర నాయంత్రగతి ప్రధానాభిధానంబులుఁగల్గియుండు. ఇట్లు పంచ
 విధంబులైన యాయంత్రంబులకు మేరువులనియును గోవురంబులని
 యును చక్రంబులనియును వలయంబులనియును నామంబులనేకంబులు
 గలవు. తత్తన్నామధేయంబులచేత నీమేరులక్షణంబుల వివరించెద,
 నచ్చటచ్చట బుద్ధిమంతులుచూచి తెలియవలయు. అట్లు పంచాంగ
 ప్రాధాన్యముచే బంచవిధంబులైన మేరువులు జాతిభేదంబులచేతను
 మఱియుఁ బంచవిధంబులైయుండు. ఇట్లు (3) పంచవిధంబులైన మేరు

(1) ఈ సీసముయొక్క గీతలోని మొదటి రెండుపాదములు మాతృకలో
 నీ క్రిందివిధముగాఁ గన్పడుచున్నది. “లెక్కయొక్కగాగూర్చి యాలెక్క మొదటి,
 లెక్కలో ద్రోబ్బిమిక్కిలి లెక్కగొనుచు”

(2) “ద్రుతయంత్రంబనియును” అను నీవాక్యము మాతృతకయందుఁగానం
 బునులేదు.

(3) మాతృకలో “దశవిధంబులైన” అనియున్నది.

పులు జాతులలోనఁ బ్రత్యేకంబుగాఁ జతురశ్రజాతి చతురంగ ప్రధానంబు గావునఁ దజ్జాతియందుఁ జతుర్విధంబులయ్యెను. త్ర్యశ్రాదిజాతులు నాల్గును పంచాంగప్రధానంబులగుటంజేసి తజ్జాతులందుఁ బ్రత్యేకించి పంచాంగప్రధానంబులయ్యెఁ గావున చతురశ్రయంత్రంబులు నాల్గును త్ర్యశ్రాదియంత్రంబులు నిరువదిభేదంబుల నేకంబుగాలెక్కించి వర్గించిన నిరువదినాల్గుభేదంబులై వర్తిల్లు. ఇట్లు చతుర్వింశతి భేదంబులం బ్రవర్తిల్లు సకలజాతీయయంత్రంబులకు నిరూపణప్రయోజనంబేమి యనిన నాజాతియందు నిన్నిమాత్రలప్రస్తారంబులలోన నిన్నియంగంబులులేని తాళంబులిన్నియనియును, యన్నియంగంబులుఁగల్గిన తాళంబులిన్నియనియునుఁ దెలిసి చెప్పటకు సాధనంబులగుటంజేసి, యీ యంత్రనిరూపణంబు సప్రయోజనంబేకాని యప్రయోజనంబు కాదిది యట్లుండనిమృకాండతాండవంబులుచాలు. తన్నిరూపణ ప్రకారంబెట్టిదనిన. ఇట్లు చతుర్వింశతిప్రకారంబులై వ గోవురంబులలోన వేర్వేరు లక్షణపరీక్షలు క్రమంబుగాఁ జేయఁదగుటంజేసి జాత్యుద్దేశక్రమంబున మొదటఁ జతురశ్రయంత్రంబులు నిరూపింపఁబూని యందులో నుద్దేశానుగుణంబుగాద్రుతయంత్రంబుమొదటిది గావునఁ దల్లక్షణంబు నిరూపించెద నాకర్ణింపుము.

కం॥ చతురశ్రజాతి మొదలుగ

వితతాఖిల జాతులకును వివరించెద నే

ద్రుతయంత్రలేఖనక్రమ

మతులితగతి శ్రీనదాశివాచసీరమణా.

80

కం॥ మొదటిల్లోక్కటి వ్రాయుచుఁ

గదియింపుము రెండురెండుగామీదిండ్లు

మదికెంతవలసినంతయుఁ

దదభిజ్ఞనాథ్య శ్రీనదాశివస్మరతి.

81

మ॥ మొదటింట్లద్రుత మొక్కటుంచుకొని యింపుర గుల్కనొం
డొందుగాఁ

దుదదన్కద్రుత హెచ్చుగూర్చుగమహత్తుర చేసిజాదిండ్లకై
నొదిగింపకదగు సంగపంక్తిచతురశ్రోదార జాతిద్రుత
స్పదయంతాదిగ శ్రీనదాశివమహిపా నాల్గయంత్రంబులక.

కం॥ సమకోవ్యవిషమకోవ్య

క్రమమిది వినుమిందు ద్రుతముగల యవి విషమా
ఖ్యములగును లఘువు గురువు ప్లు
తములన్నవి సమములగు సదాశివభూపా.

33

కం॥ అమరజతుర్వింశతీయం

త్రములకుండగుఁ గ్రిందిబంతి దగ్గరియాశర
క్రమముగ జాదిటిబంతుల
కమరునె యది శ్రీనదాశివావసీనాథా.

34

కం॥ వరలఘుగురుప్లుతంబుల

కిరవగు కోవ్యములకాశయింపగుగాకా
పరమాశ కడమయిండ్లకుఁ
దరమా యొనఁగూర్చ శ్రీనదాశివశాసీ.

35

కం॥ ద్రుతయంత్రమహత్తుల సం

గతిఁబొల్పడి రెండురెండుగా మనునిండ్లక
జతురత నొక్కటిరెక్కరె
యతికింపుము శ్రీనదాశివావసీరమణా.

36

సీ॥ తగద్రుతయంత్రమందలి క్రిందిబంతిని

విషమకోష్ఠాలకు వెరఁగుఁగూర్చ
వలయు సంతోషాంత్యములు తుర్యవ్యవస్థ
కూర్చిపిమ్మట సమకోవ్యములకు.

సంత్యము విడిచి యుపాంత్యతురీయః
 ష్టములఁగూర్చుఁగదగు సరసముగను
 నవలనాపై బంతులందు విషమకోష్ఠ
 ములకు సంత్యోపాంత్యములు తురీయ

ఆ! వె! షష్టములనుగూడి సమకోష్ఠములకెల్ల
 సంత్యమును విడిచి యథాంత్యసహిత
 ముగ నుపాంత్యతుర్యములు షష్టమునుఁగూర్చు
 నగును శ్రీనదాశివావనీంద్ర.

37

కం॥ వివరించెద వినుము నదా
 శివవసుధానాథతిలక చెల్వుఁజతుర
 శ్రవరద్రుతయంత్రఫల
 ప్రవినుతలక్షణము శాస్త్రపద్ధతి వెలయు॥

38

సీ॥ వెననధఃపంక్తిలో విషమకోష్ఠపుక్కింది
 లెక్కలొక్కొక్కద్రుత లెక్కతాళ
 ములటంచు మీఁదిలెక్కలు మూఁడునైదును
 లెక్కమొదలుచేసి లెక్కనేత
 ద్రుతగల్గుతాళసంతతులని పలికియు
 సమకోష్ఠములక్రిందిసంఖ్యలెల్ల
 ద్రుతహీనములటంచు మఱి నెంచి మీఁదిబం
 తులలెక్కరెండు మొదలుగను నరి

ఆ! వె! లెక్కచేత ద్రుతలయెక్కువరకలిగిన
 తాళమనుచుఁజెప్పఁదగు మహత్తు
 సరసలెక్కలెల్ల సర్వద్రుతములన
 వయ్య శ్రీనదాశివావనీంద్ర.

39

కం॥ చతురశ్రలఘుగురుత్తుత
యంతయంత్రపిలేఖనంబు నుజ్వలనంభ్యా
గతియుఫలక్రమమును కా
శ్వతముగ నెంచెద నదాశివత్కారమణా. 40

కం॥ చతురశ్రద్రుతయంత్రము
గతి నాలఘుయంత్రవిధముగని వ్రాయఁదగు
వితరణవై భవజితనూ
తతసయ చెఱుకూరి శ్రీ నదాశివనదయా. 41

సీ॥ చతురశ్రలఘుమేరునరణియందొసరిన
యధరపంక్తికి నుపాంత్యంబు విడిచి
యంత్యతుర్యములతో నవలిషష్ఠముఁగూర్చి
వరుసతోఁబై నున్న వరుసలకును
నంత్యంబుతో నుపాంత్యాధరస్థానంబు

బెనచి క్రిందిటిబంతిఁబెనఁగొన్న లెక్కలు
లఘుహీనతాళములనుచు నుడిచి

గీ॥ మీఁదిబంతలు నెలకొన్న మేటిలెక్క
లోకటి రెండు మొదలుగ నేకోత్తరముగఁ
గలుగులెక్కల లఘుయుక్తములని బెలుప
వలయు భరతజ్ఞులు నదాశివక్షిరీంద్ర. 42

గీ॥ మొదట మూఁడిండ్లు లిఖించి పిదప నాల్గు
మీఁది నెలపులు ఘటించి మేటినటుఁడు
వలసినంతయు గురుమేరువలయమిట్లు
వ్రాయవలయునయ్య నదాశివక్షిరీంద్ర. 43

సీ॥ గురుయంత్రమునఁ గ్రిందివరుసఁదుర్యమునూడ్చి
యంత్యముపాంత్యవస్తాంత్యములను

నతికింది పై బంతులందుఁ దుర్యాధర
 స్థానమంత్యోపాంత్యవృత్తములను
 గూర్చి క్రిందిటిబంతిఁగూర్చున్న లెక్కలు
 గురుహీనములటంచు గురు తెఱంగి
 యార్థ్యపంక్తుల లెక్కలొకటిరెండును మూఁడు
 మొదలు నేకోత్తరముగను బెరుగు

గీ॥ సంఖ్యలనువుగఁ జేకొని శాస్త్రవిదులు
 గురునమన్వితతాళనికరములనుచుఁ
 దెల్లమిగఁజూచి బోధింతురెల్లజనుల
 చిత్తజనరూప శ్రీనదాశివమహీప.

44

కం॥ ఏదుగృహంబులు మొదటను
 మోదముతో వ్రాసి యాఱు ముఖ్యగృహంబుల్
 మీఁద లిఖంపుము ప్లుతయం
 త్రోదయమున శ్రీనదాశివోర్వీనాథా.

45

నీ॥ భూదేవజాతిలోఁ బ్లుతయంత్రమునఁగింది
 దొంతికింత్యోపాంత్యతుర్యములను
 షష్ఠిహీనముగాను సంఖ్యకు నొనఁగూర్చి
 పై బంతులకు నెల్ల భరతవేత్త
 లంత్యముపాంత్యతుర్యములు షష్ఠాధర
 స్థానంబుతోఁజేర్చి సంఖ్యఁజేసి
 పాలి నధఃపంక్తిలోఁ బొసఁగిన లెక్కలు
 ప్లుతహీనములటంచు బుద్ధినెఱిగి

గీ॥ యుపరిపంక్తుల లెక్కలు నొకటిరెండు
 మొదలు నేకోత్తరంబుగా మొనయులెక్క
 లను గుణింపుదురు ప్లుతతాళములటంచు
 శ్రీకరకలాప శ్రీనదాశివమహీప.

46

సీ॥ లఘుగురుస్తుత మేరులసమమహాత్మల
 దండనుండినయొంట్లు దశరునర్హ
 లఘుగురుస్తుతయు క్తలలితతాళములంచు
 నెంచుచో రామలింగేంద్రపుత్ర
 యామేరువులయందు నమరిన విషమతో
 వ్రమహాత్మల సరసనమరులెక్క
 లెల్ల నేతోత్తరవృద్ధిగా మీరిన
 లెక్కలతోఁగూర్చిలెక్క నేయు

ఆ॥౧॥ తాళచయములనుచుఁ దమరెంచి చతురశ్ర
 లఘుగురుస్తుతోపలలితయంత్ర
 ఫలములిటులు నటులు పరిపాటిదెలుపఁగ
 వలయు శ్రీనదాశివక్షితింద.

47

క॥ ఈమాడ్కి విప్రజాతిమ
 హామేరువలయచతుష్టయనిరూపణము
 నేమంబునఁజేసితి ను
 ద్దామగుణాధార శ్రీనదాశివధీరా.

48

క॥ భూనాథజాతి మొదలుగ
 నానాలుగుజాతులందు నమరించెదనే
 పూనిక సమస్తమేరు
 స్థానకలక్షణము శ్రీనదాశివభూపా.

49

స॥ ఇట్లు నిరూపణీయంబులైన యానాల్గుజాతుల యంత్రం
 బులలోనఁ ద్ర్యక్షాదియంత్రంబులు మొదటవివరించుచోట గ్రమం
 బుగా ననుద్రుతాదియంత్రలక్షణంబుల నిరూపించుచు మొదట నా
 యంత్రంబులన్నిటికిని వరుసగా గృహనిర్మాణక్రమంబులును దాళ
 సంఖ్యానందర్శలక్షణంబులును నేర్పున నేర్పరించెద నాశ్చర్యంపుము.

అ॥వ॥ ద్రుతము మొదలుగాఁగఁ జతురశ్రజాతీయ
యంత్రమునకుఁ గల్గునంగపంక్తు
లట్లనుద్రుతాదికాంగపంక్తులితర
యంత్రములు సదాశివావసీంద్ర.

50

ఉత్పాహ॥ రాజముఖ్య చతురుదారరమ్యజాతులండు వి
భ్రాజి శ్రీసదాశివేంద్ర భవ్యమధురసుకవితా
భోజ మొదటియింట ద్విపదముల్లిఖించి ముందరిం
ద్లోజనొకటియొకటి వాయినొప్పు మొదటిమేరువక. 51

క॥ విశదానుద్రుతమేరువు
వశమునవిలసిల్లు క్రిందివరుసకునంత్య
ప్రశమము షష్టాస్కాష్టా
దశమముపాంత్యమొనరును సదాశివస్మృతీ. 52

క॥ అరయననుద్రుతమేరు
పరిపంక్తికథోంత్యగృహముపాంత్యషడస్కా
వరపర్వంబులుఁ గూర్పుట
ధరమెచ్చినదారి శ్రీసదాశివశౌరీ. 53

క॥ చతురశ్రద్రుతయంత్రము
వితతము నృపముఖవిజాతివితతసమస్త
ద్రుతయంత్రంబులప్రాయము
చతురతను సదాశివేంద్ర సద్గుణసాంద్రా. 54

క॥ ద్రుతయంత్రాధఃపంక్తికి
సతుకునుపాంత్యంబువిడిచి యంత్యషడస్కా
స్తతపర్వసంఖ్యలన్నియుఁ
దతక్తిర్దికలాపశ్రీసదాశివభూషా. 55

కం॥ ద్రుతమేనోపరివంక్తుల
కతికింపు పడర్కపర్వకాంత్యోపాంత్యాం
చితగేహదరములు నం
తతదానవిహార శ్రీసదాశివధీరా. 56

కం॥ ఆరయమొదటిండ్లైదును
నాతారుగ ముందరిండ్లు నమరంగవ్రాయా
మీరును లఘుమేరువు వి
ద్యారమణప్రవీణమతి సదాశివనృపతి. 57

ఉ॥ ఆటవదిక్కుదక్క మరియంత్యముపాంత్యము భానుపర్వముల్
కూరిచి క్రిందిబంతికి లఘుస్ఫుటమేరున మీఁదిబంతికై
యాటవచోటిక్రిందికడనంటినలెక్క యుపాంత్యమంత్యమిం
పారగ భానుపర్వములు పర్వినమేలు సదాశివాగ్రణీ. 58

కం॥ గురుమేరులేఖనక్రమ
మరుదుగఁదెల్పెద సదాశివాగ్రణీ వినుమా
పారి పదునొకండు మొదటిం
డ్లిరవుగఁబండ్లెండు మీఁదిటిండ్లై వెలయున్. 59

కం॥ గురుయంత్రాధిపంక్తికిఁ
బారి సంత్యోపాంత్యషష్ఠములు పర్వంబుల్
సరిగాఁగూర్చుము ద్వాదశ
తరసంఖ్యవెడల్చి శ్రీసదాశివశౌరీ. 60

కం॥ గురుయంత్రంబును మీఁదిటి
వరుసలకంత్యమునుపాంత్యపరషష్ఠంబుల్
మరిగూర్చవలయు (1) గర్కా
ధరగేహముఁబర్వమును సదాశివభూపా. 61

కం॥ పదునేడు మొదటిగృహములు

పదునెనిమిదిముందరిండ్లు బాగుగఁగ్రాయఁ

జదురగు పుత్రయంత్రము సా

ఖ్యదనుగుణా శ్రీసదాశివావసరమణా.

62

కా॥ అంత్యోపాంత్యవడర్కముల గొనుచు నాయష్టాదశంబూడ్చిన

తాంత్యంబాశుగఁగ్రిందిపం క్షిణిబాసంగస్మిదిటిశ్రేణి కా

యంత్యోపాంత్యవడర్కయు క్తముగ నాయష్టాదశాథోం

కముగ

దాంత్యస్థిత సదాశివేంద్ర పుత్రయంత్రానక ఘటించందగుగ

ప॥ మరియు మిశ్రాదిజాతీయయంత్రంబుల నిరూపించెద.
అందు ద్రుతానుద్రుతయంత్రలేఖనక్రమంబులు తత్ప్రధానంబులైన
చతురశ్రత్ర్యశ్రజాతీయంత్రవివరణావనరంబులయందు సర్వజాతి
సమానంబులుగామున్నేర్పరచుటంజేసి తల్లక్షణంబులిచ్చట మగుడ
నేర్పరచినఁజర్వితచర్వణప్రాయంబై పిష్టపేషణన్యాయంబై యప్ర
యోజనంబైయుండునటుగా వు స మి శ్రా ది జా తీ య ంబులైన
లక్ష్యాదియంత్రంబులకుమాత్రంజే గృహలేఖనక్రమంబుల ముందర
వరుసగా వివరించి పిమ్మట నన్నిటికి సంఖ్యాక్రమంబుల నిరూపించి
వెండియుఁ ద్ర్యశ్రాదిజాతీయసకలయంత్రంబులకు ఫలక్రమంబు లొక్క
సారి నిరూపించెద సవధరింపుము.

కం॥ ఆటయ్యె మొదటిగృహము

లాటొకటియు ముందరిండ్లు నామిత్రమునం

దాదాధభోగవిశతల

లారాతి సదాశివేంద్ర లఘుమేయనకుగ

64

కం॥ పదుమూడు మొదటిగృహములు

పదునాల్గుముందరిండ్లు శాల్యజీవానక

నదయ నదాశివభూషా

కుదురగు నామిశ్రజాతగురుయంత్రంబై.

65

కం॥ మొదటిండ్లిరువది ముందరి

నదములు నిరువదియునొకటి పరఁగ లిఖించఁ

జదురొప్పును పుత్రయంత్రము

నదాశివమహేంద్ర మిశ్రజాతీయంబై.

66

కం॥ ముందరి గేహములేనును

బొందుగ లిఖించి నాల్గు మొదటిగృహంబుల

చెందించుము లఘుమేరువు

నందు నదాశివనృపాల యాఖండమునఁ.

67

కం॥ తొమ్మిది మొదటిగృహంబుల

నిమ్ముల లిఖించి ముందరిండ్లును పదియు

క్తమ్ముగ వ్రాసిన యం

త్రమ్మై ఖండంబునఁ నదాశివ యొప్పుఁ.

68

కం॥ ఖండపుత్రయంత్రమ్మున

కిండులు పదునాల్గు ముందరిండ్లుప దేనుఁ

నిండ లిఖించుము గర్వో

ద్దండాహితవారణ శ్రీనదాశివరమణా.

69

సీ॥ మొదటిమ్ములెనిమిది ముందరిగృహములు

తొమ్మిదియు లఘుయంత్రమ్మునకును,

మొదటిండ్లు పదునేడు ముందరిండులు పదు

నెనిమిది గురుమేరువునకుఁ ధనరు

నిరువదియార్డును నిరువదియేడును

నాంద్యంతముల పుత్రయంత్రమునకు

గృహములు వెలయు సంకీర్ణజాతినీ యంచు

ధరతవిద్యాధిపత్రుతతి పల్కు

గీ॥ నార్యనుతశీల నిఖలవిద్యావికాల
 శాలిగుణజాల సుమబాణనదృశలీల
 శైవమతలోల భూరివిస్ఫారఫాల
 (1) దివిజనమలీల శ్రీనదాశివనృపాల.

70

వ॥ సంఖ్యాలక్షణంబెట్టిదనిన —

సీ॥ అంత్యంబు విడిచి యుపాంత్యమునీంద్రమూ
 ర్చనలుఁ గూర్చుము మిశ్రజాతియందు
 నాయనుద్రుతమేరునందుఁ గ్రిందిటిబంతి
 కవలపై బంతుల సంత్యమునకు
 సధరగృహంబు నుపాంత్యమునీంద్రమూ
 ర్చనలతికింపుమాజాతియందె
 ద్రుతయంత్రమునఁగ్రింది వితతంబుబంతికు
 పాంత్యంబు విడిచి యంత్యంబుతోడ

గీ॥ వరమునీంద్రమూర్చనలను వరుసఁగూర్చి
 యవలపై బంతులకు నుపాంత్యాధరంబు
 సంత్యము మునీంద్రమూర్చనలతకవలయు
 శ్రీ (2) కరవిహార శ్రీనదాశివనుధీర.

71

సీ॥ అంత్యముపాంత్యంబు సమరేంద్రమూర్చన
 లతికించి మునులను నవలఁద్రోసి
 లఘుయంత్రమునఁ గ్రిందిలాలితపంక్తికి
 నటమీదిబంతుల కమ్మునీంద్రు
 సధరగృహంబును సంత్యంబుపాంత్యంబు
 నింద్రమూర్చనముల నెనయఁజేసి

(1) చూర్యకలోని యాగీతిపాదమిట్లున్నది “కలిదివిజనాశ్రీసదాశివనృపాలా

(2) చూర్యకలో నీపాద వివిధముగానున్నది. “శ్రీ కదలిహారశ్రీసదా
 శివధీరా”

గురుయంత్రమునఁగింది వరపంక్తికిందునిఁ
బుచ్చియంత్రోపాత్మములను మూర్ఖ

గీ॥ సంబునొనఁగూర్చివై బంతికింబలారి
యడుగులెక్కయు సంత్యముపాంత్యమునులు
మూర్ఖనముఁగూర్పఁదగు మిశ్రమునఁదలంప
సవితకవిజాల శ్రీసదాశివస్వపాల. 72

చం॥ అమరగ మిశ్రజాతిని ప్లుతాన్వితయంత్రముక్రిందిపంక్తికం
త్యమును సుపాత్యముఁ మునిసురాధిపులఁ ఘటియించియుం
జనిం
చి మొదలు మూర్ఖనంబుపరిశీమకుఁగూర్చుము మూర్ఖ
నాధరాం
త్యములునుపాంత్యముఁ మునివరామరనాథుల శ్రీసదాశివా

చం॥ ఒనరఁగ ఖండజాతిని యనుద్రుతమేరువునందుఁగింది బం
తినతుకసంత్యముఁ విడువనేర్చియుపాంత్యశరావతారముల్
ఘనతిథియుక్త మిట్లుపరికల్పితసీమకధోంత్యమందిరం
బైనయ సుపాంత్యముఁదగుపదేను పదేను సదాశివాగ్రణీ. 74

మ॥ అతికించఁదగుఁగిందిబంతికి సుపాంత్యంబూడ్చి యత్యాంకసం
యుతహానట్లు శరవతారతిథులార్యుల్ మెచ్చఁబై బంతికిఁ
జతగా సంత్యశరవతారతిథులుంచంగా సుపాంత్యాధరం
బతుకుదానె సదాశివేంద్ర తుదయంత్రస్థానికిఁ యుక్తమై.

సీ॥ పానఁగసంత్రోపాంత్యములు సవతారతి
థులుఁగూర్చి శరసంఖ్యఁ దొలఁగఁజేసి
లఘుమేరునకుఁ గిందిలసమానపంక్తికి
నటమీఁది బంతుల కనువుపఱపు
ఘంత్యంబుపాత్యంబు సటశరాధస్థాన

మవతారతిథులు ఖండాఖ్యజాతి
గురుగోపురముక్రిందిగీకొన్న బంతుల
నవతారసంఖ్యలునాయెఁగనుక

గీ॥ సంత్యమునుపాంత్యము నై దునటపదేనుఁ
గూర్చుదగు సంతపై బంతిఁ జేర్చవలయు
సంత్యము నుపాంత్యము దశమాధరఁబు
నై దునుపదేనును శ్రీనదాశివేంద్ర.

76

మ॥ పదియేనంటగ రాదుగానికదియింపన్ బోల్చుసంత్యంబుపాం
త్యదశస్థానశిలీముఖంబులను గ్రిందంగల్లుకోష్ఠానకిం
పొదవంగాఁజ్లుతగోపురోపరికి సంత్యోపాంత్యపంచాంశపం
చదశాధోకంములన్ సదాశివమహీశాయాదశస్థానమున్. 77

సీ॥ అంత్యమంటకయుపాంత్యవిరించి పర్వభ
ములుఁగూర్చి క్రిందటిమ్ములకునెల్ల
సంకరానుద్రుతచారుమేరువునందుఁ
బై బంతులకధోంత్య భాసురమగు
నెంచియుపాంత్యవిరించిపర్వభముల
నతికి యంతటద్రుతయంత్రమునకుఁ
గ్రిందిండ్ల సంతవిరించిపర్వభములు
కదియ నుపాంత్యంబుఁగడకుద్రొబ్బి

గీ॥ యంత్యసంఖ్యయు మఱియుపాంత్యాధరంబుఁ
బోలఁగ విరించిపర్వభములు ఘటించి
పరఁగఁబై బంతులిట్లు నేర్పరచవలయు
సింధుగంభీర శ్రీనదాశివవజీర.

78

సీ॥ లఘుమేరునకుఁ గ్రిందలలిమీరుపంక్తికి
సంత్యముపాంత్యంబు నమరఁగూర్చి

విడిచి విరించిని వెలయించి పర్వభం
 బులనంతమీఁది పంక్తులకు నెల్ల
 సంత్యముపాత్యంబు నటవిరించికిఁగింది
 సంఖ్యయు పర్వభసంఖ్యలుంచి
 యంతట గురుమేరు సధరపంక్తికిఁబర్వ
 మణఁచి యంత్యముపాంత్యమావిరించి

భముల నొనఁగూర్చిపై బంతిపట్లకంత్య
 సంఖ్యయు నుపాంత్యము విరించిసంఖ్యకమరి
 పర్వకాధరభముల జార్పంగవలయు
 జితవిమతజాల శ్రీసదాశివనృపాల.

79

శా॥ సంకీర్ణపుత్రగోపురాధరసమంచద్వీధికింగూర్చుమం
 త్యాంకోపాంత్యవిరించి పర్వములుడయ్యంజేసియాభాంకమా
 పాంకింగూర్చుము మీఁదిబంతులకునింపుల్ గుల్మనాథోంకమం
 త్యాంకోపాంత్యములన్ సదాశివమహీంద్రా బహ్మపర్వం
 బులన్. 80

కం॥ భూవరముఖజాతులయెడఁ

భావించిన యంత్రములకు ఫలవిధమింతే

భావుకముగఁదెల్పెద స

ద్భావంబున వినుము శ్రీసదాశివధీరా.

81

ప॥ అందు నొక్కవిశేషంబుగలదు. త్ర్యశ్రాదిజాతీయయం
 త్రంబులన్నిటిలోన సర్వజాతీయానుద్రుతయంత్రంబులకు ఫలవిధం
 బొక్కవిధంబై యుండు. తత్సకలజాతీయంబులైన ద్రుతలఘ్వాదియం
 త్రంబుల నేర్పరించి యెఱింగించెద నాకర్ణింపుము.

సీ॥ ఆయనుద్రుతమేరులందుఁ గిందిటిబంతి

నున్న నున్నలయిండ్లనుద్రుతంబు

గలతాళములెగాని గలుగనితాళముల్

లేవని లిఖించి లెక్కలున్న
యిండ్లనుద్రుతముతో హీనంబులనిచెప్పి
వై బంతినున్నల పట్టులెల్ల
నొక్కటాదిగను నేకోత్తరవృద్ధిసః
ఖ్యలనున్న సుద్రుతల్ గల్గుతాళ

గీ॥ ములుఘటించవనియు లెక్కలొలయనిమ్ము
యిట్లు తెల్పుమేకోత్తరవృద్ధిసంఖ్య
తగలనన్నియనుద్రుతతాళములని
త్ర్యశ్రముఖజాతులందు నదాశివేంద్ర.

82

ప॥ ద్రుతలఘ్వాదినిఖలయంత్రఫలలక్షణంబెట్టిదనిన—

సీ॥ ద్రుతలఘువరగురుప్లుతయంత్రములక్రింద
నలువొందుబంతిలెక్కలుగణించు
కొని ద్రుతలఘుహీనగురువరప్లుతహీన
తాళంబులని పల్కు ధర్మమఱయః
బై బంతియిండ్లలోపలనున్న లెక్కలు
ద్రుతలఘుయుక్తతాళతతులనియు
వరగురుప్లుతయుక్తవరతాళములటంచు
నొకటియాద్యముగ నేకోత్తరంబుః

గీ॥ గలిగివర్ధిల్లు లెక్కలుఁగలియఁబెనచి
యెంచి యిన్నిన్నియని యేర్పరింపవలయుఁ
ద్ర్యశ్రముఖజాతియంత్రముల్ తనరఁజూచి
యవితకవిజాల శ్రీసదాశివనృపాల.

83

ప॥ మఱియు నీయనుద్రుతాదిచతుర్జాతియంత్రంబులు రెండు
విధంబులై యొప్పు నదియును నేర్పరింతు. నమకోష్ఠవిషమకోష్ఠ
మహాత్వనిదానంబుల డాసియుండు సంఖ్యలకు ఫలవిధంబెఱిఁగించెద
నాకర్ణింపుము.

మ॥ సమశోష్ణంబుమహత్తుదగ్గరను నిచ్చర నిల్చినంభ్యాని ని
 త్యమునర్చదుతలంచు ముఁ బలుక నాయాత్యశ్రజాత్యాశ్రయం
 త్రములందీవిధిఁ జెల్లునట్లు పెనఁగొన్న శశిశోష్ణంబులఁ
 గ్రమసంఖ్యఁగొని శ్రీసదాశివమహిం దా తెల్పుమానం
 ఖ్యలఁ. 84

వ॥ ఇట్లు తాళదశప్రాణంబులనిరూపించి మఱియు నేతద్దశప్రాణ
 యుక్తంబులైన తాళంబులు జాతిభేదంబుల వలన ననంతభేదంబులం
 గల్గియుండు, అందు మార్గదర్శనార్థంబుగాఁ గొన్ని తాళలక్షణంబు
 లెఱిగించెదనది యెట్టిదనిన. పంచతాళంబులనియును నప్తతాళంబు
 లనియును సతతజై లూషప్రయుక్తతౌర్యత్రికవ్యవహారసిద్ధంబులై
 యుండు. అందుఁ బంచతాళనిరూపణంబు మొదటఁగావించి పిమ్మట
 నప్తతాళనిరూపణంబుఁగావించెద. ఆపంచతాళంబులన్నది చచ్చ
 త్పుటంబనియును, చాచపుటంబనియును, వట్టితావుత్రకంబనియును
 (1) సంపద్వేష్టంబనియును, ఉష్ణట్టంబనియు నైదుతెఱంగులై పరమే
 శ్వరపంచముఖంబులవలన నుదయించి తనగుచుండు. తల్లక్షణంబుఁ
 గ్రమంబుగ నిరూపించెద నవధరింపుము.

సీ॥ లలిగురువులురెండు లఘువును జ్ఞాతమును
 జతఁగూర్చనదియ చచ్చత్పుటంబు
 నిరుచక్కియలనుండు గురువులనడుమను
 నల్లఘయుగ్గము చాచపుటము
 ప్లుతలఘుగురుయుగ్గయుతలఘుప్లుతములు
 పూనిన వట్టితావుత్రకంబు
 మగణపార్శ్వములందు మరిప్లుతంబులురెండు
 తనరు సంపద్వేష్టతాళమునకుఁ

గీ॥ గలిగియుండును మగణముద్భటమునకు
 నిత్యతాళంబులైదును నింపుమిగులు

(1) సంపద్వేష్టకమనియుండఁదగ్గు.

కాలవిధమున్ నీపంచతాళములకుఁ
బంచజాతులయందు నేర్పాటు తెలియ
వలయునయ్య నదాశివవసుమతీశ.

85

వ॥ మఱియు సప్తతాళంబులెట్టివనిన.

క॥ ధ్రువమును మర్తము రూపక
మవలను ఝుంపాత్రిపుటములటతాళమ్ముక
భువి నేకతాళమనినే
డవుతాళమ్ములు సదాశివావనీనాథా.

86

వ॥ తల్లక్షణంబెట్టిదనిన.

సీ॥ లఘుగురుద్రుతములు లలితధ్రువంబయ్యె
మరిలఘుద్రుతలఘులే మర్తమయ్యె
ద్రుతమునులఘువును రూపకంబగునని
ద్రుతమును (1) ద్రుతలఘువమరఝుంప
ద్రుతములుమూడును ద్రుతమొక్కటియుఁగూడఁ
దిపుటతాళంబనఁ దేజరిల్లు
నాంద్యంతలఘుమధ్యమాసీతద్రుతయుగ్మ
మటతాళమేకద్రుతాన్నితంబు

ఆ॥వె॥ నేకతాళమయ్యెనిందు ఝుంపాత్రిపు
టములు విప్రజాతినమరక తది
తరకులములనుండుఁదజ్జాన మగుఁదాళ
భేదమున సదాశివామతారి.

87

ఆ॥నె॥ ఇతరరూపకాదిహితతాళపంచక
మొంచవచ్చుజాతిపంచకమున

1. "ద్రుతమృదుద్రుతలఘువమరఝుంప" అని పాఠమందనినది.

పానిభేదమరయవలయును దత్కాల
భేదమున నదాశివామతారి.

88

కం॥ ఝంపాత్రిపుటలనుద్రుత

పంపన్నములగుటఁజేసి చతురశ్రమున

రంపిల్లవధితధీనత

నింపూనగ శ్రీనదాశివేంద్రప్రవరా.

89

వ॥ ఇట్లునిరూపితంబైన చచ్చత్పుటాది పంచతాళంబులును, ధ్రువాదిన ప్తతాళంబులునుగూడనన్నియు జాతిభేదంబులవలనఁ జేసి యష్టపంచాశద్భేదంబులఁబ్రవర్తిల్లు. అది యెట్లున్నఁజచ్చత్పుటాదులైదును నైదుజాతులందునుఁ గలుగుటఁజేసి యొక్కొక్కజాతి కైదైదుభేదంబులుగావున నైదైదు లిరువదియైదుభేదంబులయ్యె. మఱియు సప్తతాళంబులోన ఝంపాత్రిపుటతాళంబులు విప్రజాతియందు సంభవించి త్ర్యశ్రాదిజాతులు నాల్గింటను సంభవించుటవలన నాల్గురెండైనిమిదిభేదంబులయ్యె. కడమధ్రువాదితాళంబులైదును బంచజాతులయందును గలిగియుండుటఁజేసి యైదైదు లిరువదియైదు విధంబులై వర్తిల్లె. ఇవియును ఝంపాత్రిపుటభేదంబు లెనిమిదియును గూడ ముప్పదిమూడుభేదంబులయ్యె. ఈ సప్తతాళవిధంబులు ముప్పదిమూడును నాపంచతాళభేదంబు లిరువదియైదునుఁ గూర్చి లెక్కించిన నన్నియుఁగూడ నేబదియెనిమిది భేదంబులయ్యె. ఏతల్లక్షణంబులును దత్తజ్ఞాత్యక్షరకాలభేదంబును వేర్వేర బుద్ధిమంతులు తెలియవలయు. ఇట్లుతొర్యత్రికవ్యవహారయోగ్యంబులై సర్వప్రసిద్ధంబులైన తాళంబులఁగొన్ని యెఱింగించితి. అదియునుఁ గాక తాళదశప్రాణనిరూపణంబే యీకావ్యంబునకుఁ బ్రయోజనంబుగావున నితరతాళభేదంబులకుఁ దల్లక్షణనిరూపణంబొనఁగూర్చిన గ్రంథవిస్తరంబొననియును నిష్ప్రయోజనంబనియునుఁదలఁచి ప్రతిజ్ఞానుసారంబుగా మొదటఁదాళదశప్రాణనిరూపణంబుఁ గావించి మార్గప్రదర్శనార్థంబుగాఁ గొన్నిప్రసిద్ధతాళంబులకు లక్షణంబుల

వివరించితిఁ గావున మఱియుఁ బ్రసిద్ధాప్రసిద్ధవ్యవహారాన్నదంబు
లైన సింహనందనాదితాళాంతరంబుల నేకంబులు కలవు. తల్లక్షణం
బులును దత్తజ్ఞాతీయతాభేదంబులును దత్ప్రతిపాదనగ్రంథాంతర
భాషావిశేషంబులవలనఁ దెలిసి తౌర్యత్రికవ్యవహారంబుఁగావించునెడ
నట్టితాళంబుఁబట్టి వ్యవహరించిన నట్టితాళంబునందుఁదద్దశప్రాణం
బులు గలుగనిరూపించి తల్లక్ష్యంబునఁజూచి చెప్పి వ్యవహరించుచు
నభారంజనంబుఁజేయు ధీరోత్తములు మహానటనన్నిభులైన మహా
నటులని నిర్ణయోధంబుగా శపథంబుఁగావించ నమర్థంబగు నదినిజంబు.
ఈ విజ్ఞాపనంబు మీదివ్యచిత్తంబున దృఢంబుగా నవధరింపుడు.

చ॥ హరిహరిసామ్యభాసురకృపాతిశయాద్భుతధర్మవిక్రమా
హరిహరినన్నిభాయతమహామహాభాస్వరభోగవైభవా
హరిహరిసత్వసత్వపరిహాసి విభాసిమహాబలోజ్వలా
హరిహరితుర్విరోధితులితాధికదీధితి తథ్యవాఙ్మీధీ. 90

క॥ మహితాగమప్రచోదిత
విహితప్రథితాత్మ ధర్మవితతాచరణా
పహృతమలీమనతాంచ
ద్దహరోంభోజాతవిహితధరణిశతాంగా.

91

తోడక॥ అర్జునరోధిరథాపహృద్విపా
ధార్జునదానమహావిభవప్రా
ప్తార్జునకీర్తిమహాస్ఫురణాచ్ఛా
ఛార్జునతాతదిగాదిదిగంతా.

92

గద్యము॥ ఇది శ్రీమద్రామభద్రభద్రదాయతకరుణాకటాక్షవీక్షణా
తిశయనంబుసారస్వతవిచిత్ర పోలూరి యోబయామా
త్యపుత్రనకలనజ్జనవిధేయ గోవిందనామధే
యప్రణీతంబైనతాళదశప్రాణవదీ
పికయను మహాభరతకావ్యం
క్షణంబునందు ద్వితీయా
శ్వాసము
సంపూర్ణము.

త ప్పొ ప్పుల వ ట్టి క .

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు.
2	12	మెరుగంగఁగ	మెఱుంగంగఁగ
„	19	దాల్చి	దాల్చి
„	21	బంధురాంధ్రభాషా	బంధురాంధ్రభాషా
„	26	ప్రభగాంచె	ప్రభఁగాంచె
3	10	భోగభాగ్య	భోగభాగ్య
5	10	గలుఁగఁ	గలుగఁ
„	18	సాహాయ్యంబొనరిరప	సాహాయ్యంబొనరింప
„	23	సత్కారంబులఁజేత	సత్కారంబులచేత
7	5	మహేశ్వర	మహేశ్వర
„	16	రాగభేదంబులఁజేత	రాగభేదంబులచేత
„	17	శోభిల్లు	శోభిల్లు
„	20	వర్తిల్లునని	వర్తిల్లునని
8	14	లోకసిద్ధంబు	లోకసిద్ధంబు
„	16	నిశ్చయముఁగాఁగ	నిశ్చయముగాఁగ
„	21	నన్వర్థనామ	నన్వర్థనామ
9	9	సంయోగ	సంయోగ
„	18	సృత్తగీత	సృత్తగీత
10	20	లేక	లేక
11	19	నూరు	నూఱు
12	6	లఘువు	లఘువు
13	2	దిటుఁదెల్పెద	దిటుదెల్పెద
„	15	తరములనగు	తరములనఁగ
„	20	దగ్గకనారు	దగ్గకయాఱు
15	8	ఒక్కటియొదట	ఒక్కటిమొదట

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
„	10	నదాశివేంద్ర	నదాశివేంద్ర
„	14	సశబ్దవిలాసము	సశబ్దవిలాసము
„	16	నిష్కామ	నిష్కామ
„	20	సర్పిణి	సర్పిణి
„	25	లాసతిత్తురు	లాసతిత్తురు
16	5	వేళ్లేల్ల	వేళ్లేల్ల
„	13	నద్గానపరులు	నద్గానపరులు
„	20	దకారింఛినను	(1)దకారింఛినను
17	2	పరఁగ	పరఁగ
18	2	ప్లుతములనంగనంగముల్	ప్లుతములనంగనంగముల్
20	22	దీర్ఘ	దీర్ఘ
21	12	త్యశ్రంబులు	త్యశ్రంబులు
22	4	పెద్దలు	పెద్దలు
24	14	తాళయథాక్షర	తాళయథాక్షర
„	16	తనయథాక్షర	తనయథాక్షర
„	21	యథాక్షర	యథాక్షర
25	17	పదముములుంచి	పదములుంచి
29	19	అశాంత్య	అశాంత్య
30	8	దావి	దాని
33	23	యుండు	యుండు
35	17	మహత్తుకేయ	మహత్తుకేయఁ
39	5	ప్రస్తాదంబు	ప్రస్తారంబు
41	3	నిట్టియంగంబు	నిట్టియంగంబు
43	22	గని	గని
44	2	మాత్రకు	మాత్రల

తాళ దళ ప్రాణప్రదీపిక .

—:అకారాదిపద్యానుక్రమణిక:—

పద్యములు.	పుట.
అంగపంక్తులక్రింద నమరిన	29
అంగశ్రేణులుమీఁదట	28
అంత్యంబువిడిచి	57
అంత్యమంటకయుపాంత్య	59
అంత్యమంత్యోపరి	28
అంత్యముపాంత్యంబు	57
అంత్యముపాంత్యతుర్యములు	28
అంత్యోపాంత్యపడర్కముర	55
అక్షరకాలముకంటెను	12
అక్షరమున నేమన్నను	22
అగ్రజాతికినల్పాంగ	36
అగ్రజుఁడు వారికెల్ల	4
అటఁగాన మొదటి	13
అట్టితాళంబునందు	9
అడిగినలెక్కమహత్తులో	44
అడిగినసంఖ్య మహత్తుసంఖ్యనుడించి	42
అడిగినసంఖ్య మహత్తుసంఖ్యనుదోసి	45
అడిగినసంఖ్య మహత్తుసంఖ్యలతోన	41
అడిగినసంఖ్య మహత్తుసంఖ్యలనూడ్చి	43
అరేఁదొక్కనాఁడు	4
అరనికిఁగల్గిరియేవును	8
అరికించందగుఁ గ్రిందిబంతికి	58
అనుబంధమునోర్వార్వాయ	29

పద్యములు.	పుట.
అమరఁగమిత్రజాతని	58
అమరఁజతుర్వింశతి	48
అరయననుద్రుతమేరూపరి	53
అద్భుతరోధరథావహృది	65
అర్థచంద్రమనఁగనవ్యక్త	18
అర్థమాత్రమనఁగనావ్యోమ	,,
అర్ధేందుహస్తమునందలి	16
అష్టక్షణములులవమగు	11
అహిరాట్సరభుజార్గళ	26
అజాతులైదుభూసుర	21
అభరతముబహుభంగుల	7
అయనుద్రుతమేరులందు	60
అయేగురు సత్పుత్రకు	4
అరయ మొదటిండ్లెదున,	54
అరెందువిధముల	14
అరైదునాల్గుపండ్లెం	12
అఱయ్యె మొదటిగేహము	55
అఱవదిక్కుదక్క	54
అవాపమునిష్కామము	15
అశాంత్య మొక్కటి	29
ఇత్తుగ్రామాన్వయ	6
ఇటులసర్వదుతాంత	35
ఇతరరూపకాది	68
ఇరునాలుగువిధములచే	37
ఈగతిఖండప్రస్తారా	40
ఈమాక్కినిప్రజాతి	52

పద్యములు.	పుట.
ఈరీతిన్లు తాళా	17
ఉత్కటరత్న కాంచన	26
ఎనిమిదినాలుగుమరి	12
ఎనిమిదినాలుగుండును	13
ఎన్నెన్నియగునుయంత్రము	37
ఎనఁగననుదుతకంఁజెను	23
ఏకకళయథాక్షరమగు	„
ఏజాతిలోనైన	85
ఐదుగృహంబులు మొదటను	51
ఒకసశబ్దంబునునొగి	17
ఒకసారిగీతతాళము	21
ఒక్కటి మొదటసశబ్దము	15
ఒగిఁద త్తజ్ఞాతిలఘు	20
ఒనరఁగఁఖండజాతిని	28
కరతలయుగసంయోగ	9
కళయనమూఁడువిధంబుల	23
కాలమార్గక్రియాంగకగ్రహ	11
క్రమమునమార్గములారిటి	13
ఖండతాళమునఁ జక్కఁగ	44
ఖండఘటయంత్రమున	56
గణితాధారము నర్వలోక	2
గీతము వెనుక నెతాళము	20
గురుమేరులేఖనక్రమ	54
గురుయంత్రంబునుమీఁదిటి	„
గురుయంత్రమునఁగ్రించివరుస	50
గురుయంత్రాధిపంక్తికి	54
గొప్పయంగంబులాద్యంత	25

సద్యములు.

25

గొప్పయంగములను

"

గొప్పయంగమైనగురుచ

8

గోమున"తలపరిష్ఠా

19

చతురంగులప్రమాణము

21

చతురక్షరకాలాన్నిత

27

చతురశ్రజాతికిఁజక్కగా

47

చతురశ్రజాతిమొదలుగ

36

చతురశ్రజాతీయ

41

చతురశ్రతాళసంగతి

21

చతురశ్రత్ర్యశంబులు

53

చతురశ్రదుతయంత్రము

50

చతురశ్రదుతయంత్రముగతి

"

చతురశ్రలఘుగురుప్లుత

"

చతురశ్రలఘుమేరునరణి

14

చెన్నొప్పంగమార్గక్రియ

13

చెలఁగిదక్షిణవార్తిక

30

జాతిసంఖ్యాక్రమంబున

22

జాతులకన్నిటికిని

19

జాతులనేనిటఁబుట్టిన

64

ఝంపాత్రిపుటలనుద్రుత

48

తగద్రుతయంత్రమందలి

19

తగుద్విమాత్రమనఁగ

20

తత్తజ్జాతిలఘుద్విగు

14

తత్తన్నామబోశేషము

24

తనయభాక్షరకాలంబు

16

తనవాహికరముఁబతాక

12

తల్లఘయుగ్గము

పద్యములు.	పుట.
తాళగీతంబులొకటియై	21
తాళదశప్రాణంబులు	5
”	11
”	27
తాళము వెనుక నేగీతము	20
తాళయథాక్షరకాలము	24
తాళవేళయందుఁదదను	19
తీర్థపాదప్రియాతి	26
తుద మొదళ్ల నల్పాంగ	25
తోడ్పొంది మొదటిగృహంబుల	56
తౌర్యత్రికమ త్రేధ	9
త్యక్తతాళమునందు	42
దానసానుద్రుతస్థిత	23
దొడ్డుకొంచంబులన్నటి	26
ద్వికళ హెచ్చించిక్రియతోడ	23
ద్రుతమధ్యవిలంబము	24
ద్రుతము మొదలుగాఁగ	53
ద్రుతమేరూపరిపంక్తుల	54
ద్రుతయంత్రమహత్తుల	48
ద్రుతయంత్రాధఃపక్తి	52
ద్రుతలఘువరగురు	61
ధాతకునిఖలప్రాణి	1
ధ్రువమును మత్యము	63
ధ్రువశమ్యతాళనామ	15
నారదాదులు గేయవిహారు	8
నా స్త్యంబరగండునకు	6
నూరుతమ్మిరేకుల	11

పద్యములు.	పుట.
మొదటిల్లోక్కటివాయుచు	47
రంజితావాపనిష్కామ	15
రహింకభాద్యయ మొక	12
రాజముఖ్యచతురుదార	53
రామునిదశముఖ	1
లఘుగురుద్రుతములు	63
లఘుగురుప్లుతమేరు	52
లఘుమేరునకుగ్రింద	59
లఘుసమాఖ్యఁజెల్లు	19
లలిగురువులురెండు	62
లలితపడక్షకాలా	22
లలితార్థేందునిభం	18
లలిననుద్రుతము	”
లాలితగురుప్లుతంబుల	23
వరతౌర్యత్రికలక్షణ	6
వరలఘు గురుప్లుతంబుల	48
వరుసలో బెద్దవిభుండు	3
వరుసనృత్తగీతవాద్య	9
వామకరంబుచేతనదవ	16
వారలలోన ముఖ్యఁడయి	3
వార్తికమార్గంబువర	13
వివరించెదవినుము	49
విశదానుద్రుతమేరువు	53
విషమసమానాగతములు	21
వెలయునలీతానాగత	20
వెననభివంక్తిలో	49
కారదశబ్దాదికారదకారద	1

పద్యములు.	పుట.
మొదటిల్లోక్కటివాయుచు	47
రంజితావాపనిష్కామ	15
రహితభాద్యయ మొక	12
రాజముఖ్యచతురుదార	58
రామునిదశముఖ	1
లఘుగురుద్రుతములు	68
లఘుగురుప్లుతమేరు	52
లఘుమేరునకుగ్రింద	59
లఘుసమాఖ్యజెల్లు	19
లలిగురువులురెండు	62
లలితపడతకాలా	22
లలితారేందునిభం	18
లలిననుద్రుతము	"
లాలితగురుప్లుతంబుల	23
వరతౌర్యత్రికలక్షణ	6
వరలఘు గురుప్లుతంబుల	48
వరునా బెద్దవిభండు	3
వరునస్మత్తగీతవాద్య	9
వామకరంబుచేతనదవ	16
వారలలోన ముఖ్యుడయి	3
వార్తికమార్గంబువర	12
వివరించెదవినుము	49
విశదానుద్రుతమేరువు	58
విషమసమానాగతములు	21
వెలయునతీతానాగత	30
వెననధావంత్రి	49
కారకతంత్రాకారకకారక	1

పద్యములు.

పుట.

శివరూపమగు “త” కారం

9

శివశక్త్యాత్మకమై పవిత్ర

10

శుద్ధనాట్యము జేసె

8

శ్రీకరసదాశివాఖ్య

3

శ్రీకరసద్గుణవితతికి

6

శ్రీమద్వామననగర

11

శ్రీరమణీమృదుచరణాం

27

శ్రీవాణీరమణి

1

శ్రీసదాశివేంద్ర చెప్పెద

19

శ్రుతిజాతివిశారదులై

10

సంక్షిప్తతాళమెంచఁగ

45

సంక్షిప్తపుటగోపురాధర

60

సతతసవాక్షరకాలా

22

సన్నిధినున్ననన్ను

4

సప్తాక్షరకాలాన్విత

22

సమకోష్ఠంబుమహత్తు

62

సమకోష్ఠవిషమకోష్ఠ

48

సమయనస్రోతోనహయన

25

సరసుఁడు లాన్యదర్శన

5

సర్వేశ్వరునియందు

2

హరివిభుండను ద్రుతంబున

18

హరిహరిసామ్యభాసుర

65

Our forthcoming publications in Telugu:—

1. అంధకామందకము.
 2. రామాయణము (ద్విపద).
కట్టా వరదరాజకృతము.
 3. (a) రఘునాథనాయకాభ్యుదయము (ద్విపద).
విజయరాఘవనాయకకృతము.
 - (b) రాజగోపాలనిలసము.
కాళియవరచితము.
 4. మైరావణచరిత్ర (మంజరీద్విపద).
కాచనవరచితము.
 5. కుశలవోపాఖ్యానము (ద్విపద).
రామనాథకృతము.
 6. ద్విపదభాగవతము (దశమస్కంధము).
మడికి సింగనకృతము.
 7. విప్రనారాయణచరిత్ర (యక్షగానము).
విజయరాఘవనాయకకృతము.
-

Copies can be had of:—

The Honorary Secretary,

T. M. S. S. M. Library,

TANJORE.

V. J. P. CHITTOOR.

(South India.)